Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 147 (1897) ♦ Вівторок, 4 серпня 1998 року ♦ Ціна договірна

Бюджет-98 шиють за викройками МВФ

Така перша умова надання Україні стабілізаційного кредиту. Друга умова — терміново зменшити апетити, інакше все знову затріщить по швах

Завершено переговорний процес уряду з місією експертів Міжнародного валютного фонду про створення трирічної програми розширеного фінансування. Україні можуть надати 2,2 мільярда доларів, причому одразу обіцяють 250 мільйонів, а до кінця 1998 року — 850 мільйонів доларів.

За словами віце-прем'єр-міністра Сергія Тигипка, досягнуто цілковитого взаєморозуміння, прийнято взаємоприйнятні компромісні рішення з усіх проблемних питань. Глава місії МВФ в Україні Мухаммед Шадман-Валаві, у свою чергу, запевнив журналістів під час спеціально скликаної 31 липня в Києві прес-конференції, що вже наприкінці серпня на розгляд Ради директорів фонду буде подано програму українського уряду, здатну забезпечити поновлення економічного зростання і підвищення життєвого рівня населення, а також закріпити досягнення у стабілізації економіки країни.

(Закінчення на 2-й стор.).

Відповідати вимогам дня

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з працівниками апарату парламенту. Він усебічно проаналізував діяльність колективу в цілому і його підрозділів, розкрив причини недоробок і упущень, визначив конкретні завдання на поточний період і на перспективу, окреслив основні напрями поліпшення ефективності його роботи.

Відкриваючи нараду, Голова Верховної Ради, зокрема, зазначив:

«Після гострих політичних протистоянь при вирішенні організаційних питань діяльність парламенту ввійшла у ділове русло, про що свідчать пленарні засідання останніх тижнів. Розпочався нормальний процес законотворчої роботи.

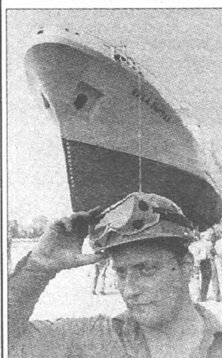
(Закінчення на 2-й стор.).

Від Ванкувера до Владивостока

4

«Ліду» «викупали» у бризках шампанського

У Києві на заводі АТ «Ленінська кузня» спущено на воду траулер «Ліда Зикова». Як повідомив директор заводу Віктор Вансович, морозильний траулер виготовлено на замовлення АТ «Северный промысел» (Камчатский край, Росія) у рахунок погашення заборгованості перед РФ за поставки енергоносіїв .

(Закінчення на 2-й стор.).

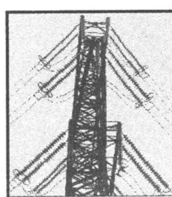
Невесела хліборобська арифметика

З якістю пшениці на вітчизняних ланах відбуваються дива. Кожного сезону, аж від дня проголошення незалежності, чути було, що не вродило. А якщо і вродило — то фураж. Нині статистичні зведення звучать оптимістично — хліб визрів якісніший. У стінах Мінагропрому стверджують: сталося так тому, що селяни зрозуміли — не можна постійно від землі лише брати. Навіть найчорноземніші грунти треба підгодовувати міндобривами. Торік держава, запевняють в МінАПК, взяла цей процес під особливий контроль. І ось... Хоча нині селяни (знов-таки через брак коштів) внесли мінеральної поживи значно менше, ніж рекомендує агронаука, все ж більше, ніж минулого сезону. Тому і земля відгукнулася.

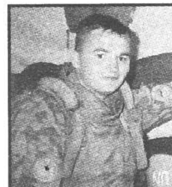
(Закінчення на 9-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Економлять, як правило, найбагатші

10

Війни немає, а втрат зазнаємо

11

Стомлені страйками йдуть на компроміс

Хід виконання домовленостей між шахтарськими профспілками і урядом щодо погашення заборгованості із заробітної плати розглядали на засіданні президії Центрального комітету профспілки працівників вугільної промисловості України, що відбулося в Донецьку. ЦК прийняв рішення відкласти раніше намічену акцію протесту на невизначений термін. Натомість домовився з Мінвуглепромом про спільне лобіювання інтересів працівників галузі під час формування бюджету країни на 1999 рік. Нині зобов'язання по заробітній платі за червень виконано на 75%, а 70% коштів перераховано на інші витрати, повідомляє ДІНАУ.

«Червоний півень» на спекоту клює

Погода цього тижня в Україні буде суха й спекотна, в багатьох регіонах температура повітря може перевищити 40 градусів. Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у Гідрометцентрі, 35—40-градусна спека очікується у південних і південно-східних областях України. Зовремa, сорокаградусної позначки температура повітря може сягнути в Луганській, Донецькій, Запорізькій областях та в степовій частині Криму. На решті території України протягом тижня очікується 30—35 градусів. Незначна ймовірність грозових дощів лише на крайньому заході України, у Львівській, Закарпатській та Волинській областях.

У зв'язку із спекою Головне управління пожежної охорони МВС України попереджає про підвищену пожежонебезпеку і закликає до якомога обережнішого поводження з вогнем.

P.S.

- **За 6 місяців 1998 року підприємства вуглевидобувної галузі реалізували споживачам 24 млн. тонн вугілля.**
- **На нафтопроводі біля села Бережниця Самбірського району Львівської області сталося витікання дизельного пального.**
- **У Шаргородському районі Вінницької області викрито голову однієї сільської ради, який зібрав у місцевих жителів 6 тис. грн. для прокладання нової вулиці і привласнив їх.**

У номер

Бюджет-98 шиють за викрійками МВФ

(Початок на 1-й стор.).

Загальновідомо, що досягнення ці скромні, тому й потребують фінансової підмоги. Та просто так плодити борги ні Україні не цікаво, ані кредиторам не вигідно. Тому підвалинами виробленої спільними зусиллями програми є реформа бюджету і особливий підхід до користування держфінансами. Ключовий момент —посилення фінансових позицій уряду і скорочення дефіциту держбюджету до 3,3% цього року, а надалі —до 2,0% на рік. Коригування бюджету і скорочення його дефіциту мають вестися за методикою МВФ. У цьому разі прогнозується зростання ВВП на рівні 3—5% на рік, скорочення рівня інфляції до 10% уже в 1998 році і до 8% — протягом 1999—2001 років.

Місія МВФ схвалила структурні заходи, прийняті урядом для поліпшення ділового клімату в Україні та умов економічного зростання: полегшення податкового пресу, початок адміністративної реформи, прийняття прозорої процедури приватизації з метою подальшого дерегулювання економіки і скорочення втручання уряду в економічну діяльність, реформу енергетичної галузі та сільського господарства. Такі кроки сприятимуть розвиткові приватного сектора, залученню інвестицій у країну, роблять менш привабливою роботу в тіньовій економіці.

Нашою вдячною відповіддю на комплімент ділових партнерів і фінансових наставників стало повідомлення міністра фінансів Ігоря Мітюкова про те, що на підпис Президентові України передано проект указу щодо секвестру бюджету. Домовленості про це відповідно до статті 33 закону про бюджет було досягнуто між Президентом, керівництвом Верховної Ради і урядом. За словами міністра, остаточно погоджено параметри видаткової частини бюджету, що дасть можливість вийти на бажану цифру дефіциту — не більш як 3,3%. І. Мітюков сказав також, що Україна вчасно поверне позику, надану інвестиційним банком Nomura Int., для чого буде використано всі можливі фінансові джерела.

Фігурально кажучи, підтягнемо паски. Адже це тільки звучить незрозуміло-таємничо: секвестр. А насправді все до болю знайоме: економити, економити і ще раз економити. Аби було що...

Людмила МЕНЖУЛІНА.

СБУ зміцнюється, про що й звітує

Перед прес-конференцією в СБУ журналістам продемонстрували наочні докази результативної діяльності української Служби безпеки, зокрема відеофільм з кадрами оперативних зйомок. Очевидно, це не могло не вплинути на присутніх, і вони дружно перейшли в спілкуванні між собою на російську мову...

Голова СБУ Леонід Деркач представив своїх заступників, у першу чергу найближчих — Василя Горбатюка та Юрія Землянського. В залі були присутні також керівники обласних управлінь, відповідних служб.

Прес-конференція, як було наголошено, присвячена підсумкам роботи СБУ в першому півріччі поточного року й висвітленню «деяких проблем діяльності СБУ».

Журналістів цікавили кадрові й структурні зміни в СБУ, аргументація призначення 11 нових начальників регіональних управлінь і 16 їх заступників, а також 4 начальників управлінь центрального апарату.

Зрозуміло, розмова щодо результатів роботи СБУ була конкретною: за матеріалами органів військової контррозвідки порушено 92 кримінальні справи, засуджено 41 злочинця, по лінії захисту економічних інтересів держави попереджено завдання економічних збитків на суму понад 833 млн. гривень, повернуто державі понад 117 млн. гривень, за реалізованими СБУ оперативними матеріалами по лінії боротьби з корупцією та організованою злочинністю порушено 1110 кримінальних справ, до різних строків позбавлення волі засуджено 293 злочинців тощо.

Керівництво СБУ визнало: в роботі служби є недоліки, потрібно підвищувати ефективність протидії загрозам національній безпеці України, на що й націлені вжиті організаційні заходи.

—СБУ відкрита для співпраці,—сказав на закінчення прес-конференції Леонід Деркач, — й готова постійно інформувати громадян нашої держави про свою діяльність.

Відповідати вимогам дня

(Початок на 1-й стор.).

Давайте обміняємося думками про те, яких заходів потрібно вжити, щоб робота апарату постійно вдосконалювалась, відповідала зростаючим вимогам часу.

Це дуже важливо тому, що без участі апарату не вирішується жодне питання, пов'язане з процесом опрацювання, аналізу, розгляду і прийняття на пленарних засіданнях законів, постанов та інших актів Верховної Ради. Всі ви постійно причетні до організаційного, юридичного, правового, редакційного, матеріально-фінансового забезпечення, злагодженої діяльності всього механізму Верховної Ради.

Справедливо буде, зокрема, відзначити, що в підготовчий період до першої сесії і впродовж чималого відрізку часу до обрання керівництва та формування комітетів апарат діяв злагоджено і кваліфіковано. Своєчасно і якісно забезпечувалося обслуговування депутатського корпусу, інтенсивної роботи Підготовчої депутатської групи, депутатських фракцій.

Але час іде вперед, постають нові проблеми, нові завдання. Верховна Рада стала чітко структурованою. В ній діє 22 комітети та 8 фракцій. Достатньо забезпечена і наступність: третина депутатів працювала в парламенті попереднього скликання. Усе це потребує узагальнення набутого досвіду, його переосмислення відповідно до нових вимог, вимагає пошуку нових, більш ефективних форм подальшої роботи».

Наголошувалося, що під час обрання керівництва Верховної Ради і претендентами на посади, і народними депутатами було висловлено чимало зауважень і пропозицій щодо поліпшення роботи Верховної Ради та її апарату. Завдання керівництва апарату, його підрозділів — уважно проаналізувати висловлене, розробити практичні заходи щодо вдосконалення роботи. Йдеться перш за все про такі напрями, як організація законотворчого процесу, плановість у роботі, змістовність законодавчих актів, їх результативність. При цьому слід виходити з того, що основна робота над законопроектами, включаючи їх підготовку, обговорення, узгодження позицій, врахування думок відповідних міністерств, відомств та експертних висновків, повинна проходити в комітетах, а не на пленарних засіданнях.

Голова Верховної Ради зазначив, що керівництво має твердий намір позбутися авралів й організувати роботу таким чином, щоб кожен проект розглядався за встановленою процедурою, з додержанням відведених для цього строків, щоб у сесійному залі не проводити, так би мовити, «лікнепу». У перспективі, очевидно, буде зменшено час на пленарні засідання, надано більше можливостей для грунтовної роботи депутатів у комітетах та фракціях. Якщо вони за участю кваліфікованих фахівців апарату продуктивно використають цей час, то ефективність роботи Верховної Ради, безумовно, підвищиться.

Аналізуючи роботу ланок апарату, які безпосередньо причетні до законотворчого процесу, Олександр Ткаченко підкреслив, що від суб'єктів законодавчої ініціативи вже надійшло понад 400 законопроектів. Тому важливо, не гаючи часу, разом з секретаріатами комітетів сформувати супроводжувальні групи за кожним проектом і оперативно розпочати працювати над ними, щоб до відкриття другої сесії підготувати для депутатів добротні матеріали.

Особливу увагу слід звернути на питання аналізу складних законопроектів соціально-економічного спрямування. Має суттєво поліпшитися інформаційне забезпечення депутатів аналітично-статистичними даними та висновками, що випливають з них. Глибоке знання реалій суспільного життя, і в першу чергу економіки, чітке прогнозування тенденцій розвитку — це першооснова ефективності законотворення.

Голова Верховної Ради детально зупинився на питаннях контролю в їх повному обсязі - від контролю за проходженням в апараті документів, звернень громадян до реалізації визначених Конституцією контрольних функцій парламенту — та місця і ролі в їх розв'язанні працівників апарату.

Було всебічно розглянуто питання як налагодження тісної взаємодії структур і підрозділів у самій Верховній Раді, так і єдиноспрямованості дій структур усіх гілок влади, що так важливо для повсякденного життя країни.

«Ще раз підкреслю, — наголосив О. М. Ткаченко, —сьогодні вкрай необхідно об'єднувати зусилля кожного депутата, кожного працівника апарату, працівників уряду та адміністрації Президента на розробку справжньої, дійової програми подолання економічної кризи і законодавчого забезпечення виходу з неї. Така лінія погоджена Президентом, Головою Верховної Ради та Прем»єр-міністром, і всі ми маємо забезпечити втілення її у життя».

Всебічно аналізуючи роботу апарату, Голова Верховної Ради України конкретно охарактеризував діяльність секретаріату, Інституту законодавства, парламентського видавництва, управління справами. Було вказано на недоліки й упущення в їхній роботі, визначено конкретні завдання, реалізація яких дасть змогу не тільки надолужити згаяне, а й докорінно піднести результативність внеску в спільну справу.

«Попереду, — вказав О. М. Ткаченко, — на нас чекає велика і напружена робота. Найголовніше — забезпечити подолання економічної кризи і поліпшення життя людей. Саме на це спрямовані зусилля комітетів і народних депутатів України. Обов'язок апарату Верховної Ради, справа честі кожного його працівника — дійово допомагати народним депутатам у цьому.

Апарат у нас працездатний, кваліфікований. Давайте пройmемося почуттям відповідальності за доручену справу, в першу чергу наведемо зразковий порядок у своєму домі, щоб потім можна було рекомендувати зробити так само в обласних, міських, районних і сільських радах».

Прес-служба Верховної Ради України.

Маневри із секвестром

Голова підкомітету з питань видатків державного бюджету Олександр ТУРЧИНОВ застерігає виконавчу владу проти порушення бюджетного законодавства.

Через неможливість виконати затверджений парламентом бюджет на 1998 рік Кабінет міністрів України запропонував Верховній Раді скоротити видаткову частину. Однак, за висновками Комітету з питань бюджету ВРУ та підкомітету з питань видатків державного бюджету, урядовий проект коригування бюджету на другу половину року, поданий до Верховної Ради 15 липня 1998 г., грубо суперечить чинному законодавству.

Зокрема, в проекті не роз'яснено мотиви невиконання Закону України про державний бюджет на 1998 рік. Але головне — в урядовому проекті порушено ст. 33 закону «Про бюджетну систему в Україні», якою скорочення видатків визначене виключно за пропорційною процедурою і без коригування захищених статей, що стосуються соціальних програм.

— Урядова пропозиція секвестру (скорочення видатків) державного бюджету на поточний рік фактично означає ухвалення нового бюджету на друге півріччя, — сказав голова підкомітету з питань видатків державного бюджету, доктор економічних наук Олександр Турчинов. — Більшість статей пропонується скоротити на 10, 20 відсотків і більше. Деякі інші видаткові статті, навпаки, збільшити. Та головне, що на порушення закону «Про бюджетну систему України» не дотримано принцип недоторканності захищених та пропорційного скорочення інших видаткових статей державного бюджету на 1998 рік.

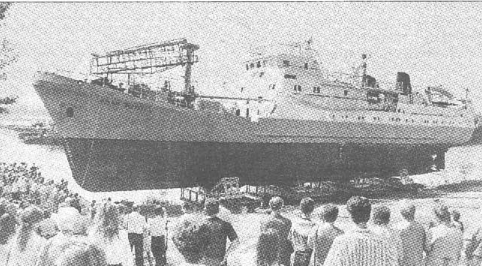
23 липня цього року Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко надіслав на адресу Кабміну листа № 01-5/7, у якому від імені парламенту держави і за поданням Комітету ВР з питань бюджету відмовив у розгляді урядового проекту коригування бюджету на 1998 рік як такого, що суперечить чинному законодавству.

Замість приведення проекту секвестру бюджету у відповідність до вимог українського права уряд, дочекавшись парламентських канікул, вдається до флангового маневру — підготовлено проект указу Президента України щодо скорочення видатків державного бюджету. Урядовці також посилаються на закон «Про бюджетну систему України», де, зокрема, йдеться: якщо Верховна Рада не задовольняє пропозицій уряду щодо пропорційного скорочення статей бюджету, це пропорційне скорочення затверджується указом Президента, про що Верховній Раді повідомляють за два тижні до підписання указу.

— Це грубе й цинічне порушення бюджетного законодавства України, — заявив О. Турчинов. — Це злочин, перш за все, перед суспільством. Виконавча влада намагається скоротити статті, що стосуються соціальних витрат, у будь-який спосіб виконати вимоги МВФ щодо надання більш як 2 млрд. доларів у межах програми розширення кредитування, навіть ціною порушення законів України. Тому уряд вдався і до дезінформації місії МВФ, яка зараз працює в Києві. Попри негативну реакцію Комітету з питань бюджету та впливових парламентських фракцій, чільні урядовці України заявили членам місії МВФ, що український парламент не заперечує проти того, аби скорочення видаткової частини бюджету було затверджене указом Президента.

На думку Турчинова, указ про секвестр бюджету може бути заблокований Верховною Радою.

— Я не виключаю, що за такого розвитку подій вже на початку вересня може статися урядова криза, — заявив Турчинов.— У разі підписання проекту указу, що його підготував Кабмін, Президент Кучма теж стане політично відповідальним за позбавлення найбідніших верств населення пенсій та зарплат. Це порушення Конституції та законодавства нашої держави, а відтак — серйозний злочин проти українського народу.

«Піду» викупали у бризках шампанського

(Початок на 1-й стор.).

АТ «Северный промысел» до кінця року замовило три таких траулери — на 12,5 млн. доларів США. Першим дітищем замовник залишився задоволений. Технічні характеристики судна, призначеного для вилову риби та її транспортування до портів чи на плавучі бази, говорять самі за себе. Завдовжки корабель —55 метрів. Вантажопідйомність — 205 тонн. Місткість рибних трюмів — 410 кубометрів. Автономність плавання — 28 діб, потужність дизельного двигуна —1160 к. с. На «Ліді Зиковій» встановлено сучасну навігаційну і радіонавігаційну апаратуру. Для пошуку риби і визначення глибини моря передбачено електронно-променевий датчик та ехолот із самописцем. Екіпаж житиме в одно- та двомісних каютах.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Хто є хто: представляємо голів комітетів ВР

Лесь ТАНЮК: «Я за те, щоб інтелігенція не дурила себе»

НА ЗАПИТАННЯ, яку роль у своїй виставі ви віддали б Лесю Танюку, головний режисер одного із столичних театрів довго сопів у телефонну трубку, а потім дипломатично викрутився: спитайте когось іншого. Певно, театральні підмостки вперто намагаються не помічати тих, кого свого часу виплекали, а потім виштовхали на іншу, не менш примхливу, однак більш популярну нині сцену — в політику. Утім, схоже, Лесь Танюк тим уже не надто переймається, бо роль досвідченого бунтівника допомогла йому без особливих труднощів прижитися в новій трупі. Отже, народний депутат Лесь Танюк (а за сумісництвом — поет, перекладач, актор, режисер і теоретик театру) — разом з іншими виконавцями головних ролей цієї весни відкрив третій сезон у театрі дій української політики.

— Лесю Степановичу, чи відрізняється народний депутат Лесь Танюк першого скликання ВР від нинішнього і чим?

— Безперечно, різниця є. Я став терпимішим до крайнощів. Але в мене за плечима не лише ці вісім депутатських років, а ще й 25 — політичної боротьби. Бо те, що роблю тепер, я робив і тоді — на посаді режисера або коли займався дисидентськими проблемами. Тому для мене парламент не став чимось новим.

— Ви очолили Комітет ВР з питань культури і духовності. Які завдання ставите перед собою й колегами по комітету?

— У комітеті працюватимуть 10 чоловік. Заступники голови — В. Журавський і Д. Гнатюк, голови підкомітетів — В. Заклунна, В. Чорновіл і М. Косів. Валерія Заклунна керуватиме підкомітетом з питань охорони історичного середовища.

Нині в нас шість законів у роботі. З гуманітарних комітетів ВР ми найбільш завантажені, водночас найменш забезпечені штатно-фінансово. Маємо лише сім співробітників, тож просимо восьмого для роботи в підкомітеті з питань, релігійних і конфесійних відносин. До того ж на сьогодні комітет ще не має приміщення, бо його віддали Центрвиборчкому.

— Верховна Рада минулого скликання прийняла один із найважливіших для культури законів — «Про меценатство», та він не працює. Чому?

— Бо закон прийнято на комуністичний лад. В тому сенсі, що депутати від компартії голосували проти пільг для мистецтва. Вони вважали, що всі ці фонди узурпували нові демократи, які в такий спосіб працюють на свою політичну структуру. Тому до закону ввійшло кілька положень, що зруйнували документ. І тепер цей закон не вигідний для тих людей, які хочуть вкладати гроші в культуру.

— Чи плануєте зміни стратегічного характеру?

— Якщо говорити про стратегічні напрями, нічого не змінюватимемо. Домагатимемося виконання закону про культуру. Бо є постанова ВР про виділення держбюджетом 8 відсотків на культуру, яку не виконують, а її ніхто не скасовував. Сьогодні маємо 0,3 відсотка, та й ті одержуємо в переполовиненому варіанті. То є проблема центральної влади. Подивіться, коли з'являються проблеми на шахтах — одразу міністра знімають. А в культурі завал — ніхто не помічає. Бо в державі до культури таке ставлення, що вона не є стратегічною. Колись молодий Шіллер сказав: «Якби ми, німці, дожили до національного театру, ми стали б нацією». Тобто розвиток нації і стабільність держави пов'язані зі створенням національного театру. Завжди спочатку був дух, патріотизм, ідея, Бог. Рим тому й загинув, що занепала культура. А в нас вважають, що спершу людину треба нагодувати, а коли з келиха поллється через край, тоді можна хлюпнути й на культуру. Найгірша епоха для культури — коли відбуваються революції.

— Що ви думаєте про численні мистецькі структури, які вже не в змозі вписатися в сучасний ритм життя?

— Ми маємо бажання активно зайнятися альтернативними підрозділами культури. Йдеться про ті, що з'явилися на хвилі нового світосприйняття і не відмирають як старі структури. Гадаю, сьогодні мистецтво потрібно довірити новій генерації. На регіональних рівнях це вже потроху відбувається. А в Києві — поки що спостерігаю лише засилля концертно-виставкової діяльності із заїжджими зірками...

— Схоже, ви не прихильник масової поп-культури?

— Я не тільки не прихильник, а й вважаю, що це дуже небезпечно для держави.

— Однак Європа, до якої ми так прагнемо наблизитися, зовсім не гребує таким видом мистецтва.

— Так, ми рівняємося на Європу. Однак «Бітли» — це була висока культура, вона була модерна. Три десятки бродвейських театрів грають мюзикли — з геніальним оформленням, технікою, музикою — це високого рівня масова культура. А все, що пропонують тепер нам, — недороблений жест. Наша економіка, може, тому й не може піднятися на світовий рівень, що образ Верки Сердючки поступово стає образом України. Це дуже образливо для людини, яка все життя хотіла бачити мистецтво інтелігентним.

— До речі, про інтелігенцію. Ваших колег по перу чи сцені в парламенті третього скликання небагато...

— Так уже сталося, що погоду в першому парламенті робили небодиті шістдесятники. Тепер їх тут менше. Однак я за те, щоб інтелігенція не дурила саму себе. Вона сьогодні сидить в окопах і ображена на державу. Вона вважає, що держава її покинула напризволяще і жде, поки народиться якась інша держава. Ось тоді, мовляв, інтелігенція розквітне. Це дуже погана позиція. Якщо в державі діється щось погане (і якщо я інтелігент), то це я винен. Кожен мусить розуміти, що то його особиста вина.

— Чимало нормативних актів, прийнятих з вашої ініціативи, на практиці не спрацьовують. Де вихід?

— Це мені добре відомо. Скажімо, на 50-річчя Спілки театральних діячів народилася ідея створити Центр Леся Курбаса — центр експериментального мистецтва, де була б театральна, сценографічна лабораторії, де об'єдналися б найцікавіші філософи і літературознавці. Минуло чотири роки, і лише тепер виконують постанову про надання приміщення. Це — Київ. Він на особливому режимі. Тут перекопати Хрещатик можна за один день, а щоб виконати постанову — потрібні роки. Гадаю, що основна проблема сьогодні — покінчити з волюнтаризмом і місцевих, і республіканських органів. Адже саме вони визначають, кому і які кошти надавати. Зокрема, Міністерство культури і мистецтв стало розподільником грошей, але якість мистецької продукції не контролює і відповідного впливу не має.

— Раніше ви розробляли програму реорганізації Мінкульту в Міністерство культури і туризму? Чи пропонуватимете народним депутатам цю ідею знову?

— Так, свого часу ми хотіли додати до цього міністерства туризм. Щоб за рахунок туристичних надходжень культура могла сама себе утримувати. Така ідея не пройшла. Чи будемо пропонувати знову? Принаймні вивчимо це питання: що таке туризм в Україні сьогодні, хто його монополізував, що приватне, а що державне. Я гадаю, що то важлива річ — зробити Україну туристичною державою.

— Як ваша сім'я ставиться до вашої політичної діяльності?

— Нормально. Хоча через те, що я надто завантажений, спілкуємося не так часто, як хотілося б. Утім, ми однодумці. Дружина Неля — театрознавець, дочка Оксана також пов'язана з театром. До речі, чимало свіжої театральної інформації дізнаюся саме від них.

— Що робите у вільний час?

— Такого майже не маю. На мені чотири тернопільських райони, від яких обраний, Центр Л. Курбаса, «Меморіал» імені В. Стуса, я член ради Руху. Утім, коли випадає годинка, сідаю за свої щоденники. Їх у мене — 150 томів. Нещодавно видав нову книжку «Парастас». Тепер працюю над другою. Написано її російською мовою про моїх російських друзів Віру Марецьку, Юрія Завадського та деяких інших. Взагалі напоготові в мене сім книжок.

— Я чула якусь неймовірну історію про ваших домашніх тварин...

— У нас був прекрасний пес. Тоді ми жили в Москві. Його звали Річард. А назвали ми його на честь прем'єри «Річарда III» у театрі Вахтангова. А ще ми тримали багато білок. Я поробив їм вольєри на балконі, але вони дуже любили «читати». Одне більченя, найспритніше, погризло мені всі книжки — між іншим, почало саме з марксистської літератури...

Інтерв'ю взяла Алла РОМАНЧУК.

Офіційно

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України для перевірки фактів порушення прав українських акціонерів відкритого акціонерного товариства «Миколаївцемент»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відповідно до статті 89 Конституції України, глав 8.4 та 9.5 Регламенту Верховної Ради України утворити Тимчасову слідчу комісію для перевірки фактів порушення Кабінетом Міністрів України, Фондом державного майна України, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, Міністерством закордонних справ України, апаратом Президента України, Миколаївською районною радою та іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування прав українських акціонерів відкритого акціонерного товариства «Миколаївцемент» (м. Миколаїв Львівської області) (далі — ВАТ «Миколаївцемент»), а також перевірки діяльності банку CCF («Креді Комерсіаль де Франсе») та компанії «Лафарж» на Україні за період з 1994 року.

Доручити спеціальній контрольній комісії Верховної Ради України з питань приватизації перевірити додержання законів України та інших нормативно-правових актів у процесі приватизації ВАТ «Миколаївцемент».

2. Затвердити склад Тимчасової слідчої комісії (додається).

3. До прийняття Верховною Радою України рішення за результатами роботи Тимчасової слідчої комісії заборонити Фонду державного майна України приймати рішення та здійснювати дії щодо акцій ВАТ «Миколаївцемент», реєстратору — здійснювати будь-які дії щодо пакета акцій ВАТ «Миколаївцемент», придбаного компанією «Лафарж»; Вищому арбітражному суду України зупинити провадження у справах за участю українських акціонерів ВАТ «Миколаївцемент».

4. Кабінету Міністрів України забезпечити виконання вимог Закону України «Про інвестиційну діяльність», зокрема щодо захисту інтересів українських акціонерів ВАТ «Миколаївцемент».

5. Тимчасовій слідчій комісії доповісти Верховній Раді України про результати перевірки до 1 грудня 1998 року.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
24 липня 1998 року.

СКЛАД

Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України для перевірки фактів порушення прав українських акціонерів відкритого акціонерного товариства «Миколаївцемент»

КВЯТКОВСЬКИЙ Ігор Васильович — голова комісії
СТЕЦЬКІВ Тарас Степанович — заступник голови
КУЗНЄЦОВ Павло Сергійович — секретар комісії
ГУДИМА Олександр Миколайович
ЖЕРДИЦЬКИЙ Віктор Юстимович
НІКОЛАЄНКО Станіслав Миколайович
ПУХКАЛ Олександр Григорович
ЄЛЬЧАНІНОВ Володимир Сергійович
КОСТИНЮК Богдан Іванович
МАЛОЛІТКО Іван Федорович.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про постійні комісії Верховної Ради України»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про постійні комісії Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 19, ст.134) такі зміни:

1. Статтю 26 викласти в такій редакції:

«Стаття 26.

1. Комітет за пропозицією його Голови на своєму засіданні більшістю голосів від затвердженого Верховною Радою України його складу відкритим голосуванням обирає першого заступника і заступника (заступників) Голови комітету.

2. Перший заступник і заступник (заступники) Голови комітету не можуть бути членами однієї депутатської фракції, а також тих депутатських фракцій, до складу яких входять Голова комітету та секретар комітету.

3. Голова комітету в межах своїх повноважень розподіляє обов`язки між першим заступником і заступником (заступниками) Голови комітету».

2. У назві і текстї Закону слова «постійні комісії» замінити словом «комітети» у відповідних відмінках.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
14 липня 1998 року.
№ 40-XIV

З усної парламентської творчості

❍ Не махайте Регламентом. Ми їм махали чотири роки впідряд.

❍ Звичайно, як типовий пересічний українець я не проти подержатися за цю булаву, порулити парламентом.

❍ А тепер дивіться, де знаходяться ті, що не давали тут слова сказати. Не нада, ви перший шумів і агітував за нього голосувати. Не визивайте, щоб я ще фамілію вашу називав.

❍ Що ви руки підняли? Ви наче здаєтеся.

❍ Ви побачили на емоціях, що ми зробили недобре.

❍ Я хотів би, щоб депутати попереднього скликання не показували не той приклад для нових депутатів, як не треба себе в залі вести.

❍ Я не боюся міністра освіти, я боюся освіти міністра.

❍ Повинен зізнатися, що мене не підвищує у власних очах та обставина, що і я барахтаюся у цій свалці.

❍ Мы не только смешны, господа, мы нарицательны.

❍ У вірних синів України, яких немало в цьому залі, переважає над своїми міркуваннями незрівнянне почуття українського гумору.

❍ В мить історичного вибору шляху для країни народні обранці скубуться по всім правилам комунальної кухні.

❍ Я прошу переголосувать, потому що не всі зрозуміли, про що іде голосування.

❍ Ви брутально відкинули наші пропозиції.

❍ Прокурор з обличчям адвоката — це те, що потрібно українському народу.

❍ Ну, як не записаний? Від фракції в мене ж бумага єсть. В мене на руках казьонні бумаги.

❍ А ті, хто сьогодні ледь животіє, не отримуючи пенсії, зарплати, їм держава повинна допомогти, інакше вони просто в найближчу зиму, другу не перезимують.

❍ Дайте Ємцю, будь ласка, слово. Главному процедурнику.

❍ А якщо хтось має сумніви, то вноситься на Верховну Раду, будемо приймати рішення.

❍ Тут пропонують деякі радикальні пропозиції вносять — відправити закон на доопрацювання. Я думаю, що тут треба поступити по принципу: мухи — окремо, котлети — окремо.

❍ Я виступаю від фракції, щоб пояснити мотиви, за якими наша фракція не буде підтримувати ані один, ані другий документ, щоб не було потім улюлюкання.

❍ Ми туто лікбез по законам влаштовувать не будем.

❍ У кожного такий голос, що фронтом можна командувати, а ви ним говорите.

❍ Будь ласка, заховайте свої мобільні телефони або вийдіть із залу. Треба їх виключати, якщо знаходитеся на засіданні ВР. Це вам не Главпочтамп.

❍ Вінський, ви не смійтеся, ви сядьте і слухайте, що кажуть, бо немає чого веселитися.

❍ Пам'ятаючи народну мудрість: і хочеться, і колеться, і мамка не велить, — я попрошу поставити не на поіменне голосування. Так просили мене деякі члени фракцій.

❍ Спасибі за ваше пояснення в монолозі.

❍ Давайте активніше працювати. Не встраюйте, я ще раз кажу, лікбезу по поводу і без поводу.

❍ У вас на руках єсть цей проект. Тому, щоб не повторяться, будь ласка, пройдіться по ньому.

❍ Давайте підтримаєм, шановні колеги. Ну далеко ще не все критичне: сало ще своє.

❍ І за пропозицією Пинзеника я в категоричній формі, щоб ми голосували за п'ятиголового Змія Горинича.

❍ Ми забули про те, що наша функція сьогодні — творити закони, а не займатися політичною тусовкою.

❍ Ну давайте закінчувати, ми повторяєм одне і те саме.

Від Ванкувера до Владивостока,

або У європейській політиці у наступ ідуть жінки

***Уже всьоме** зібралися на щорічну сесію учасники Парламентської Асамблеї ОБСЄ, організації, яка незабаром відзначатиме своє 25-річчя. Цього разу парламентарії з 54 країн від Ванкувера до Владивостока зустрілися у північній європейській столиці —Копенгагені, у країні, яка має давні демократичні традиції. Конституцію Данії було прийнято 1849 року і відтоді до неї було внесено лише одну істотну поправку: 1953 року скасовано Ландстінг — верхню палату, чим у Данії завершилася ера двопалатного парламенту.*

Цьогорічна сесія, присвячена проблемам розвитку структур інститутів та перспективам ОБСЄ, розпочалася зі скандалу довкола Білорусі. Звідти приїхали відразу аж дві делегації — нинішнього парламенту і попереднього скликання. Мандатна комісія визнала повноваження делегації на чолі з Семеном Шарецьким, а нова делегація розмістилася... на балконі. Лише дві делегації голосували проти реєстрації білоруської делегації з попереднього парламенту.

За традицією першого дня вручають щорічну премію ОБСЄ «За журналістику для демократії». Вперше таку премію було вручено у Стокгольмі в липні 1996 року польському журналісту Адаму Міхніку. Наступного року її отримали французька група «Репортери без кордонів».

Цього року премія дісталася британському журналістові і письменнику Тімоті Гастону Ешу, основним публіцистичним акцентом якого є побудова демократичних суспільств і захист прав людини в колишніх комуністичних країнах. До цього можна додати, що недавно започатковано пост представника ОБСЄ з питань свободи засобів масової інформації.

Дискусійний тон надала сесії робота над резолюцією щодо подій у Косово, проект якої запропонував іспанський президент ПА ОБСЄ Хав'єр Руперес. Російська делегація протестувала проти преамбули резолюції, де було записано: «Засуджуючи політику уряду Союзної Республіки Югославія (СРЮ), у зв'язку із здійсненням воєнної агресії проти албанського населення Косово, включаючи артилерійські обстріли і руйнування сіл, ПА ОБСЄ приймає резолюцію».

Особливу дискусію викликав дев'ятий пункт резолюції щодо Косово. Цим пунктом пропонували Європейському союзу, США та іншим сторонам ввести комплексні та ефективні економічні санкції проти СРЮ до припинення нею агресії в Косово. Зважаючи, що від попередніх санкцій Україна втратила, за скромними підрахунками, до 5 млрд. доларів, мені довелося обстоювати свою точку зору саме через призму економічних інтересів України.

Ще один камінь спотикання викликав пункт проекту про можливе введення військ НАТО у район конфлікту. У результаті дебатів було записано, що лише «відповідно до Статуту ООН і норм міжнародного права, а також за умови недвозначного схвалення відповідної резолюції Ради Безпеки НАТО може застосувати військові заходи для забезпечення зупинки агресії і захисту населення Косово та його сусідів».

Головним підсумком резолюції стали пункти, якими визнається територіальна цілісність СРЮ, а також, поряд з підтримкою автономії Косово, підтверджується необхідність дотримання принципів недоторканності кордонів і територіальної цілісності держав, закріплених у Гельсінському заключному акті та всіх інших документах ОБСЄ.

ПА ОБСЄ закликала уряд СРЮ приступити до негайного виконання договору між СРЮ та колишньою югославською Республікою Македонія про демаркацію кордонів.

Гострою стала дискусія із процедурних та регламентних норм, зокрема про спробу поширити принцип «приблизного консенсусу» (формулу «консенсус мінус один») на прийняття рішень у питаннях бюджету, спрямування місій та добору старшого персоналу. Згідно з нашою позицією зазначену формулу слід застосовувати лише у виняткових випадках, коли йдеться про грубі порушення принципів і зобов'язань ОБСЄ, і що передбачено у відповідних рішеннях ОБСЄ («берлінський механізм», «празький механізм», «московський механізм»).

Однак буквально одностайно пройшов пункт про те, що ПА ОБСЄ «підтверджує рекомендації стосовно прийняття принципу «приблизного консенсусу», за яким ОБСЄ здатна була б вжити заходів за умови згоди держав, що становлять не менш як 90% її членського складу і вносять при цьому не менш як 90% загальної суми фінансових внесків».

Принцип прийняття рішень консенсусом, як і проведення зустрічей ОБСЄ на рівні глав держав і урядів не рідше як раз на два роки, є добрим механізмом відстоювання інтересів малих та середніх держав.

Цього разу вдалося переконати більшість парламентаріїв не підтримувати пропозицій про відмову від існуючого порядку, згідно з яким саміти ОБСЄ проводять кожні два роки. Набагато доцільніше скоригувати періодичність самітів, передбачивши водночас на екстрений випадок можливість їх позачергового скликання.

Значну увагу на сесії приділяли Суду для примирення і арбітражу, створеного в рамках ОБСЄ на основі однойменної конвенції. Доповідач політичного комітету американець Гестінгс пропонував взагалі його ліквідувати. Однак це було досить несподівано, бо згадувану конвенцію підписали 35 держав, а 21 країна (серед них і Україна) її ратифікувала. Такий суд міг би стати непоганим механізмом для розв'язання суперечок та конфліктів мирним шляхом.

Не раз на сесії порушувалося питання про події, що відбуваються у прикордонних з країнами ОБСЄ державах. Зокрема, архіважлива проблема індопакистанського конфлікту та проблема ядерного роззброєння. Особливо гостра вона для України, яка отримала гарантії безпеки від держав ядерного клубу, які за такого розвитку подій практично втрачають свою актуальність. Тому назріла потреба провести в рамках ОБСЄ конференції з цих проблем. Разом з тим досить часто звучали заклики до держав-учасниць якнайшвидше ратифікувати Конвенцію про протипіхотні міни, підписану у грудні 1997 року в Оттаві.

Жваво обговорювали пропозиції стосовно формування мережі неурядових дослідницьких закладів в інтересах усіх держав-учасниць та їх народів, яким можна було б дати назву Академії ОБСЄ чи Інституту ОБСЄ з проблем безпеки та співробітництва.

Важливою сторінкою цьогорічної сесії стало прийняття Економічної Хартії. Її поява передусім була спричинена явищами, з якими боремося й ми — зростанням безробіття в регіоні ОБСЄ, наступом організованої злочинності, що завдає значних збитків економічному життю європейського простору і часто серйозно позначається на європейській безпеці загалом.

Визнано, що злочинні мафіозні конгломерати й корупція — два тісно пов'язані явища, здатні серйозно розладнати діяльність комерційних структур, державних адміністративних органів тощо.

Беручи це до уваги, урядам держав—членів ОБСЄ запропонували розглянути як спільну мету боротьбу з шахрайством, співробітництво судових органів з цивільних і кримінальних справ, органів поліції з профілактики боротьби з організованою злочинністю, обмін інформацією в рамках Інтерполу тощо.

Висловлено ідею створити в рамках ОБСЄ єдиний судовий простір, в якому буде усунено перешкоди для співробітництва в галузі правоохоронної і судової діяльності. Тоді слідчі органи зможуть безперешкодно обмінюватись інформацією, потрібною для проведення розслідувань, надавати свої висновки органам влади, що за межами їх кордонів, і надсилати запити на інформацію.

Заслуговує на увагу звернення до держав—членів ОБСЄ якнайшвидше ратифікувати Конвенцію Ради Європи про відмивання грошей, пошук, арешт і конфіскацію прибутків від злочинної діяльності.

Важливою темою для дискусії стала гарантія юридичної безпеки, без якої економічна діяльність супроводжуватиметься важкопрогнозованими ризиками. Усвідомлюючи важливість надійної уніфікованої юридичної системи, Парламентська Асамблея закликала міжнародні економічні організації, особливо Організацію економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР) та Європейську економічну комісію ООН (ЄЕК) продовжити зусилля з надання юридичної допомоги у розробці проектів економічних законів, визначити мінімальні стандарти відповідних юридичних норм і надсилати звіти про стан юридичного забезпечення з економічної діяльності в державах ОБСЄ. Парламентська асамблея також закликала держави-учасниці приєднатися до чинних міжнародних угод у сфері економічного законодавства, гарантувати захист інтелектуальної власності.

Великий блок питань було присвячено екологічним проблемам у регіоні ОБСЄ. Парламентській Асамблеї запропонували започаткувати дискусію про підготовку проекту «Екологічного кодексу поведінки» для його ухвалення державами-учасницями.

Не раз підкреслювалося, що природоохоронні зобов'язання повинні визначати і зумовлювати поведінку держав у підготовці програм у сфері енергетики й особливо ядерної енергетики. Розробляючи їх, треба виходити з потреби забезпечення добробуту власного населення, а також населення країн-сусідів.

Парламентська Асамблея закликала уряди держав—учасниць ОБСЄ сприяти здійсненню повсюдного застосування принципу: «винуватець забрудненняя відшкодовує збитки».

Найближчою метою ПА ОБСЄ було також проголошено розробку проекту Хартії європейської безпеки, яка має посісти значне місце в загальній концепції безпеки для Європи в XXI столітті.

Під час роботи сесії було розповсюджено спільний документ ОБСЄ та Ради Європи стосовно результатів виборів в Україні у березні 1998 року, підготовлений на основі повідомлень 242 спостерігачів з понад 30 країн. У ньому зазначається, що в цілому вибори відбулися в демократичних рамках, однак виборча кампанія була позначена випадками порушень законів, арештів, акцій проти кандидатів у депутати, втручанням органів державної влади у процес виборів. Запізніле прийняття виборчого закону створило умови для частих непорозумінь у процесі виборів. Під час виборів і державні, і приватні мас-медіа не дотримувалися нейтральності і, як правило, підтримували ті чи інші партії. Найбільше зауважень фігурувало щодо виборів у Автономній Республіці Крим та Одесі.

Одним із основних лейтмотивів сесії стало підвищення ролі жінок у демократичних суспільствах. Цю проблему не раз порушували й раніше. Так, зобов'язання ОБСЄ стосовно рівності чоловіків і жінок закріплено в документі Московської наради 1991 року, у рекомендаціях Варшавського семінару «Роль жінок у суспільстві» 1997 року. Позитивним кроком стало нещодавно прийняте Генеральним секретарем ОБСЄ рішення про введення посади відповідального співробітника, який опікується проблемами жінок. Процес інституціалізації участі жінок у запобіганні конфліктів може бути завершено шляхом введення посади комісара, бюро або іншого подібного інституту.

Парламентська асамблея також рекомендувала ширше залучати жінок до роботи в ОБСЄ та частіше призначати їх головами місій. Апогеєм цієї дискусії стало безальтернативне обрання під завісу сесії новим президентом Парламентської Асамблеї ОБСЄ представниці парламенту Данії, відомого європейського політика Хелле Дайн.

Ігор ОСТАШ,
народний депутат України.

Бюджет-99: Мінфін сльозам не повірить

Для цього парламент має запровадити прозору, конкретну та реальну бюджетну політику

ОДНОГО разу телебачення показало цікаву картинку з американської політичної дійсності. Службовець у конгресі штовхає поперед себе візок, на якому лежать кілька грубих томів. Ці томи — всього-на-всього один майбутній закон, бюджет країни на наступний рік. Лише після того, як конгресмени детально проаналізують, обговорять, скоригують та схвалять зміст цих фоліантів з цифрами, таблицями та іншими даними, країна отримає закон, за яким зароблятиме та витрачатиме гроші.

В Україні прийняття бюджету виглядає зовсім інакше. І справа не в тому, що український бюджет не тягне не те, що на кілька фоліантів, а швидше нагадує конспект лекцій не вельми ретельного студента. Справа — в підходах законодавчої та виконавчої влади до розробки та прийняття бюджету, що досі брали гору. Ще жодного разу за часів незалежності в Україні не було затверджено прозорого, конкретного та реального бюджету. Кожного року країна отримувала бюджет із заздалегідь завищеними сподіваннями з доходів і заниженими показниками у витратній частині, статті витрат не були деталізовані, що відкривало широкі можливості для корупції та казнокрадства.

Виконавча влада і цього року вирішили продовжити традицію, подавши на розгляд парламенту бюджетну резолюцію, що закладає ті самі підвалини в бюджет наступного року. Резолюцію, підготовлену урядом, можна назвати лише добрими побажаннями. Механізми, що допоможуть втілити ці побажання в життя, не вказані. Так, не визначено основні напрями необхідних змін у бюджетній системі. Не вказано, яким буде механізм погашення боргів бюджетних організацій за попередні (1994—1997) роки перед господарськими організаціями та громадянами, а також тих боргів, що виникнуть у 1998 році. Резолюція не визначає ступінь деталізації всіх статей бюджету.

Бюджетна резолюція, ухвалена Верховною Радою за поданням Комітету з питань бюджету, не жаль, теж далеко не в повному обсязі розв'язує проблеми. Це й не дивно, якщо врахувати цейтнот (ними ж утворений) в якому працювали законодавці.

На наше глибоке переконання, слід істотно змінити ідеологію та принципи, на яких досі розроблявся та приймався бюджет. Він має бути максимально гласним, прозорим, деталізованим, з чітко вказаними пріоритетами бюджетної політики, а також напрямами, за допомогою яких уряд проводитиме необхідні зміни в бюджетній політиці.

Насамперед слід визначити рівень деталізації всіх без винятку статей бюджету. На думку авторів цих рядків, усі витрати вище 20 тисяч мають бути відображені в бюджеті окремим рядком. Зрозуміло, бюджет від цього не потоншає. Але, як бачимо, американці дозволяють собі витрати на друкування кількох томів бюджету та на візок, що доставить їх до конгресменів. Зате така деталізація позбавляє уряд можливості безконтрольно розпоряджатися державними коштами, змушує його показувати реальні цифри, контролювати витрачення кожної тисячі гривень. Однозначно має бути заборонено «перекидання» коштів з однієї статті в іншу. Адже саме цей нехитрий маневр дає урядові можливість, формально не створюючи дефіциту бюджету, залишати без коштів цілі галузі, віддаючи заплановані бюджетом гроші іншим і при цьому не несучи ніякої відповідальності.

Бюджет має чітко і недвозначно встановити: міністерства та відомства, інші центральні органи влади утримуються лише за кошторисом, затвердженим урядом і лише в межах, установлених держбюджетом. Саме відсутність такого порядку в останні роки призводила до того, що бюджетні організації витрачали кошти так, як заманеться їхнім керівникам, борги брала на себе держава. Як бути з новоствореними міністерствами чи відомствами? Створюйте на здоров'я, коли вважаєте за благо для країни, однак фінансувати їх зможете лише після внесення необхідних змін до державного бюджету. Якщо ви «злили» чи «розщепили» відомства, танцюйте від тих коштів, що були закладені в бюджеті до цих організаційних маневрів.

Як мають витрачатися державні кошти на закупку товарів чи послуг, коли такі витрати передбачені? Поза сумнівом, має бути законодавчо встановлена норма про те, що всі витрати вище певної суми (на наш погляд, вище 10 тисяч гривень) мають робитися після оголошення конкурсу чи тендеру. Товари та послуги іноземного виробництва потрібно дозволити сплачувати лише в тому разі, якщо такі товари чи послуги не надаються чи не виготовляються в Україні — тут ми теж не винайдемо «велосипед», в усьому світі застосовують такий підхід.

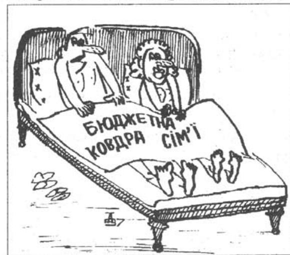
У політику держави з фінансування капітальних вкладень, поза сумнівами, також мають бути внесені серйозні корективи. На наш погляд, слід виходити з того, що таке фінансування доцільно здійснювати лише на конкурсній основі і при цьому не менш як 50 відсотків суми ті, кому буде доручено освоїти державні кошти, мають інвестувати з небюджетних джерел — з власних коштів чи, скажімо, кредитів комерційних банків. Чому цей крок конче необхідний? Вкладаючи в той чи інший об'єкт не лише державні, а й власні чи позичені кошти, ті, хто отримав бюджетні гроші вже не зможуть бездумно закопувати їх в землю чи знецінювати у вигляді довгобудів. Відповідальність, таким чином, значно зростає, крім того, якщо в «долю» вступає банк, у його особі з'являється ще один прискіпливий контролер за ефективним використанням коштів.

Упродовж кількох останніх років точаться розмови про необхідність ліквідації бюджетних та позабюджетних фондів. Однак кожного разу галас стихає, а фонди залишаються. Мало того, їх кількість зростає: сьогодні таких фондів уже близько 600, і розпоряджаються вони сумами, що наближаються до 10 мільярдів гривень. Зрозуміти це можна: всі депутати усвідомлюють згубність для економіки існування фондів, але при цьому хтось має причетність до одного фонду, хтось «зав'язаний» на іншому. Тож, зрештою, помахавши шаблею, парламентарі залишають усе, як було. Існування фондів продовжує шалену корупцію, тисячі людей зайняті лише перевіркою того, як сплачуються кошти до цих фондів. Тож їх ліквідація серйозно скоротила б видатки на утримання цих людей, істотно знизила б рівень корупції, покращила б стан підприємств, звільнених від відрахувань до фондів. Замість цього доцільно було б ввести єдиний соціальний податок на рівні 15 відсотків від фонду заробітної плати.

Не викликає сумнівів і необхідність ліквідації незліченних пільг, дарованих державою своїм громадянам. Парадокс полягає в тому, що держава не знає, скільки і чого вона дарувала цим жестом, і чи вигідно це державі та й самим громадянам. Надання цих пільг у негрошовій формі призвело до того, що фактично витрати на їх покриття беруть на себе підприємства всіх форм власності (транспортні, комунальні та інші) та місцеві бюджети.

Як розв'язати проблему? Необхідно трансформувати систему пільг у систему грошових компенсацій громадянам, у тому числі державним службовцям. Тим самим ми не лише значно зменшимо можливості для корупції, а й зробимо допомогу держави значно адреснішою та справедливішою. Адже сьогодні, приміром, встановлюючи пільговий проїзд для чорнобильців в громадському транспорті, ми тим самим ставимо в нерівні умови міського та сільського мешканця: останній, зрозуміло, не часто їздить метро чи тролейбусом. Справедливіше було б виділити певну компенсацію конкретній людині, а вже вона сама вирішить, як їй витратити ці гроші.

Хоча відомо, що зайвих грошей в бюджеті ніколи немає, навіть раціонально розпорядившися наявними коштами, можна досягти чимало. Приміром, час нарешті покласти край бездумній роздачі квартир державним службовцям. Людина влаштовується на державну службу, отримує квартиру і спокійнісінько їде працювати в комерційні структури. Чому держава має робити такі подарунки? Слід перейти до надання державним службовцям довготермінових кредитів від комерційних банків на придбання квартир під гарантії та депозити уряду, внісши таку статтю витрат до бюджету. Будь ласка, беріть на пільгових умовах кредит, купуйте квартиру, і потроху повертайте кошти банку. Якщо ви звільнитеся з державної служби, кредит все одно доведеться повертати, крім того, зміняться умови кредитування —адже ви тепер вже не державний службовець і маєте платити на загальноринкових умовах.

Або інший приклад. Ми багато говоримо про необхідність запровадження платної вищої освіти. Однак, де зможе взяти кошти більшість людей? Вихід у тому, щоб змінити схему фінансування державою вищих навчальних закладів. Держава направляє кошти не конкретному вузові, а під гарантії уряду розміщає на депозиті в комерційному банку. Склавши іспити до вузу, ви зможете взяти в цьому банку кредит на навчання, і почнете повертати його через певний час по закінченні інституту чи університету. Таким чином, не витративши жодної зайвої копійки, держава зможе гарантовано повернути затрачені кошти: ви тепер просто зобов'язані це зробити, і де б ви не опинилися, завжди залишатиметеся боржником держави.

Кожного року бюджет країни стає свого роду Охрімовою свитою, яку кроїть на свій розсуд кравець в особі уряду. Закладаючи в бюджет запропоновані принципи відкритості, прозорості та деталізації, ми тим самим позбавляємо чиновника можливості викроїти з бюджету одежину, зручну для нього і водночас малопродуктивну для тих, кому вона призначена — Україні та її народу. При таких підходах значно зростає роль парламенту, зокрема, його бюджетної комісії, адже виконавча влада вже не зможе діяти за принципом «своя рука владика» і змушена буде узгоджувати передбачені законом витрати, мотивувати свої дії і обгрунтовувати їх.

Артур БІЛОУС,
народний депутат України (фракція НДП),
Борис КУШНІРУК, економіст.
Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Платникам податків — державну підтримку!

БЮДЖЕТ... Склалось так, що всі його рахують, контролюють та ділять. І ніхто не замислюється над ідеологією його формування. Але життя змінилося —період одного лише збирання минув. Треба все більше уваги приділяти підготовчим роботам: поле орати, сіяти, культивувати, здобрювати. Сьогодні цього ніхто не робить, ніхто не замислюється над психологією, бажаннями, настроями людини, яка прагне чесно працювати на користь держави.

У цей тяжкий час у народі все більше бажання отримати роботу, котра дозволить утримувати свою сім'ю і бути спокійним за її майбутнє. Бюджет треба заробити, він не з'явиться як мана небесна, а зароблять його —платники податків. То хто вони — платники податків, чи дбаємо ми про них, чи знаємо їх бажання, хто їх захищає в цей тяжкий час переходу до ринкової економіки?

Збирання коштів до бюджету, не менше, якщо не найперше і не найважливіше, завдання кожної держави, бо якщо нема коштів, то нічого і ділити. Отже, наповнення бюджету, його обсяги і розподіл є основою зрілості і стабільності держави в цілому.

І якщо з цим усі погоджуються, то реалізація вищесказаного свідчить про протилежне. Збір податків як основи формування бюджету грунтується на фіскальній основі, що знищує платників податків, а відношення до підприємців працюючих підприємств різної форми власності як до ворогів. Тому не дивно, що в Україні підприємств малого і середнього бізнесу в десятки і сотні разів менше, ніж у країнах Європи, а їх частка у валовому національному продукті незначна. А все тому, що державна податкова адміністрація своєю політикою штовхає їх у тіньовий бізнес.

Звідки візьмуться кошти у бюджеті? Як держава забезпечуватиме 18-мільйонну армію пенсіонерів, а також вчителів, лікарів та інших службовців, які отримують зарплату з бюджету ? Де візьмуться кошти для розробки нових технологій і впровадження їх у життя? Складається враження, що з одного боку, ми прагнемо до розвитку господарства і соціального захисту населення, підписуючи задля кращого майбутнього укази, а з другого — руйнуємо основу розвитку держави. Така парадоксальна політика свідчить про відсутність чіткої економічної ідеології.

Для кого ми створюємо закони, коли крізь їх призму ми не бачимо людину праці, з якою безліч контролюючих органів можуть безкарно зробити все, що забажають, в одну мить зруйнувавши справу всього життя.

У техніці патентується не ідея, а технічне рішення. Закони податкової системи створені таким чином, що відкривши нову справу та ще не отримавши прибутку, творець робочих місць буде в одну мить розчавлений податковим пресом та вимогами різноманітних контролюючих служб. До того ж у суспільстві ще немає поважного ставлення до підприємця як людини, котра фактично утримує державу.

Другою важливою стороною формування бюджету є стимулювання пріоритетних напрямів розвитку господарства та різнопланових видів бізнесу. Ця важлива державна ідеологія, що має здійснюватися за рахунок гнучкої податкової політики, зовсім не знаходить упровадження в життя. Ця практика веде державу до ганебного кінця і вкрай потребує зміни відношення з боку держави до людини праці.

Я пройшов шлях від одного з перших кооператорів до керівника фірми, котрій в липні цього року виповнюється десять років. За цей час пережив безліч перевірок податківців і ставлення як до хапуги та злодія. Тим часом фірма є найбільшим і справним платником податків у своєму районі. Тому мені боляче за підприємців, які є опорою держави, які створюють робочі місця і наповнюють бюджет.

(Закінчення на 6-й стр.).

Платникам податків — державну підтримку!

(Початок на 5-й стор.).

Для ліквідації всіх цих недоліків нами у Харківській області створено асоціацію підтримки платників податків. Мета асоціації — підтримка людей, які прагнуть мати свою справу, захист від державного рекету і, найголовніше, створення умов, за яких держава пишалася б податкодавцем як її найдорожчим скарбом. Бо сьогодні, як ми знаємо, податкодавець —найбезправніша людина, незважаючи на те, що саме він заробляє кошти на утримання держави.

У кожній країні світу платники податків є найшанованішими державою людьми, бо від їх дій залежить її могутність і розквіт. І недарма в такій могутній країні, як США, промова президента Клінтона до народу починається зі слів: «Шановні платники податків!».

Дуже приємно, що результатом моєї зустрічі з головою Державної податкової адміністрації України Миколою Азаровим стало створення робочої групи, яка займається підготовкою з'їзду асоціацій підтримки платників податків України, що планується провести в цьому році. Найближчим часом документи цієї асоціації буде розповсюджено в засобах масової інформації, а також проведено «круглий стіл», де розглядатиметься досвід інших країн з цього питання. Для втілення в життя цієї програми важливим є також створення у Верховній Раді при Комітеті з питань економічної політики підкомітету з питань підприємництва та податкодавців.

Я впевнений, що і в нашому суспільстві людина, яка створює робочі місця і є чесним платником податків, посяде достойне місце та отримає пошану і підтримку держави.

Юрій КОНОНЕНКО,
народний депутат України.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про нагородження відзнакою Президента України «Орден князя Ярослава Мудрого»

За заслуги перед Україною в розвитку державного будівництва, вагомий особистий внесок у зміцнення економіки Харківської області **постановляю:**

Нагородити відзнакою Президента України «Орден князя Ярослава Мудрого» V ступеня голову Харківської обласної державної адміністрації ДЬОМІНА Олега Олексійовича.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
31 липня 1998 року.
№ 828/98.

Що хотів сказати Президент

СЕРЕД конституційних повноважень Президента України є такі, навколо яких точаться постійні суперечки, аж до вимог внесення змін до Конституції. А є такі собі «нейтральні», котрі майже не заслуговують на увагу.

Точка зору

До одного з них все ж варто привернути увагу, а саме до права Президента звертатися з посланнями до народу та парламенту. Користуючись ним, Президент у перший день роботи новообраного парламенту звернувся зі щорічним посланням до народу і Верховної Ради України. 18 червня — нове звернення глави держави. Цього разу — тільки до українського народу. Послання, як підкреслив глава держави у першому зверненні, «передбачене конституційними повноваженнями Президента України». Це, можна сказати, профілактичне застереження, щоб ні в кого не виникало навіть намірів ставити під сумнів конституційність дій Президента. Однак такі сумніви є. Зокрема, яка справжня мета президентських послань та які можливі наслідки у разі їх реалізації?

Президент звернувся до народу, оскільки, як зазначено у тексті звернення, паралізований кризою парламент не приймає «конче необхідних для оздоровлення економіки законів». Отже, начебто виникає потреба компенсувати бездіяльність парламенту президентськими указами. «Тому, — говорить Президент, — я беру на себе відповідальність і, виходячи з рекомендацій Ради національної безпеки і оборони, приймаю рішення видавати необхідні укази». І далі: «Шановні співвітчизники! Розраховую, що ви підтримаєте дії Президента».

Один із лідерів НДП В. Філенко оцінив звернення так: «Президент виявив сміливість і взяв на себе відповідальність приймати відповідні укази, а тому в парламенті немає підстав звинувачувати главу держави». А радник Президента з економічних питань А. Гальчинський у телепрограмі «Сім днів» заявив, що президентське звернення — це ініціатива глави держави з метою вивести країну з економічної кризи. З'явився, бачите, такий собі «месія» для порятунку держави.

Давайте подивимось на конституційно-правову сторону президентського звернення до народу. Поперше, дивує заява Президента: «Я беру на себе відповідальність». Згідно зі ст.4 «Перехідних положень» Конституції Президент протягом трьох років після набрання чинності Конституцією має право видавати схвалені Кабінетом міністрів і скріплені підписом Прем'єр-міністра укази з економічних питань, не врегульованих законами. Тобто на видання таких указів Президента уповноважує Конституція, що одночасно є його обов'язком. Отже, відповідальність, таким чином, не є бажанням чи небажанням Президента. І обсяг його відповідальності не може бути більшим за конституційні повноваження. Тому заява: «Я беру на себе відповідальність» — це те саме, що «я беру на себе повноваження», що неприпустимо.

Насправді у зверненні йдеться не про відповідальність Президента, а про його безвідповідальність. Якщо укази та інші акти глави держави скріплюються підписом Прем'єр-міністра, як це передбачено ст.4 «Перехідних положень», то це означає, що відповідальність за їх реалізацію бере на себе Прем'єр-міністр. У теорії конституціоналізму таке положення має назву контрасигнування, тобто юридична безвідповідальність глави держави. Іншими словами, Президент заявив, що він бере на себе відповідальність приймати безвідповідальні рішення.

По-друге, коли Конституція наділила Президента правом приймати відповідні укази, то навіщо йому звертатися до народу з проханням підтримати такі дії, якщо вони конституційні? Однак у Президента є своя логіка: якщо я беру перед вами відповідальність, уболіваю за вашу долю, то і ви підтримайте мене. У цьому плані звернення Президента до народу нагадує принаймні передвиборну агітку.

По-третє, незрозуміло, чому Президент, видаючи укази, має керуватися не конституційною нормою, а «рекомендаціями Ради національної безпеки і оборони»? Відомо, що Конституція цей орган не наділила повноваженнями надавати рекомендації Президентові. Не передбачені такі повноваження і в законі «Про Раду національної безпеки і оборони України».

І все ж, якщо Президент звернувся до народу із посланням, де наголосив, що він бере відповідальність на себе, то найближчим часом логічно очікувати чергових звернень долати економічну кризу. Насамперед мається на увазі можливість розпуску «недієздатного» парламенту. Згадаймо події дворічної давності, коли Президент, посилаючись на п.2 ст.24 Конституційного договору (саме цей пункт передбачав право Президента звертатись до народу), неодноразово заявляв: якщо Верховна Рада не прийме Конституцію в редакції президентської комісії, то він залишає за собою право безпосередньо звернутися з посланням до народу, у якому поставить питання: кому ви довіряєте — Президентові чи Верховній Раді? Щоб на цій підставі розпустити парламент.

Зокрема і під загрозою реалізації цього положення відбулась так звана «конституційна ніч». Слід також згадати і зовсім недавні заяви: «коли червоний парламент поверне руль на 180 градусів і це загрожуватиме національним інтересам і суверенітету України», то буде вжито рішучих заходів. Тому глибоко помиляються ті, хто вважає, що Президент може достроково припинити повноваження Верховної Ради тільки на підставі ч.2 ст.90 Конституції України, а саме: якщо протягом 30 днів однієї чергової сесії не розпочнуться пленарні засідання. Для цього, як бачимо, на озброєнні у Президента більш дієвою є ч.2 ст.106 Конституції України.

Інша справа, що парламент поки що задовольняє Президента. По-перше, він не здатний здійснювати належний контроль за виконавчою владою, яка є цариною Президента. По-друге, парламент — той об'єкт, на який можна звалювати усі гріхи і власні прорахунки в політиці, що й відбувається. Однак за певних обставин існуючий симбіоз Президент—парламент може бути порушений. Причому, не на користь першого. Оце його і лякає, змушуючи вдаватися до випереджувальних заходів. У цьому контексті слід розглядати і повноваження Президента звертатися до народу, як єдиного джерела влади, що дає йому можливість нехтувати будь-якою конституційною нормою.

Микола ЖУГАН,
політолог.

Харків.

Економічна безпека України — в небезпеці!

ЕКОНОМІКА України — у кризовому стані, і, очевидно, не останню роль у цьому відіграло Міністерство економіки. Ось чому викликає серйозне занепокоєння повідомлення про те, що заступник міністра економіки Ігор Шумило очолив робочу групу, якій доручено розробити і подати Кабінетові міністрів до 15 серпня стратегію, а потім, до 15 жовтня поточного року, і Національну програму забезпечення економічної безпеки України до 2005 року.

Але ж бо є управління економічної безпеки Ради національної безпеки та оборони при Президентові України. При чому тут Міністерство економіки?

Тим часом проблема назріла і розв'язати її треба. У фахівців є напрацювання (за останні 4 роки в українській пресі опубліковано понад 120 статей та інформаційних повідомлень, видано підручник і монографію з цієї тематики). Проте є і низка «але». Скажімо, якщо згадана група побудує своє дітище на нейтралізації загроз (як рекомендують автори монографії В. Шлемко та І. Бінько), то про забезпечення економічної безпеки нашої країни треба відразу забути. Адже загрози виникають і змінюються так швидко, що «захисники» (вони й автори) не встигають їх називати і класифікувати.

Наріжним каменем дійової концепції має бути підхід, оснований на чітко сформульованій меті з обов'язковим урахуванням визначальних принципів (і те, й інше має бути сформульовано до розробки концепції, що є ідеологією роботи). А стратегія — технологія реалізації концепції для досягнення наміченої мети з урахуванням згаданих принципів.

Ризикнемо припустити, що за мету буде обрано забезпечення функціонування та розвитку економіки України і піднесення добробуту її населення необхідною кількістю ресурсів. Усі ресурси, як відомо, умовно зведено в чотири групи: матеріальні, фінансові, трудові і тимчасові. Отже, стратегія має будуватися так, щоб Україна була забезпечена необхідними ресурсами в певний (потрібний) час. А загрозою буде дія (бездіяльність), що зриває вчасне забезпечення необхідними ресурсами.

Звідси завдання № 1 — розрахувати необхідну кількість ресурсів з урахуванням часу їх поставки (із зазначенням — звідки, як, на яких умовах, коли саме, яких саме і скільки ресурсів має надходити, щоб нормальна робота держави і життєдіяльність населення забезпечувалися безперебійно). Завдання № 2 —визначити, як позначиться недостатня поставка кожного з видів ресурсів або невчасність їх поставки на економіці країни та життєдіяльності населення. Завдання № 3 — встановити кордони (пороги) трьох захисних оболонок системи «держава»: чутливості, уразливості та розпаду. Завдання № 4 — розробити механізм реагування на подразники першої, другої і третьої оболонок захисту. Завдання № 5 —визначити (створити) державні структури, які здійснюватимуть моніторинг (відстеження) стану та використовуватимуть розроблений раніше механізм. Завдання № 6 — розробити систему негайного реагування за пробою вказаних оболонок захисту. Завдання № 7 — створення та забезпечення функціонування ситуаційного кабінету Президента України (що дасть змогу розв'язувати найважливіші завдання щодо захисту держави).

Для виконання кожного з цих завдань є розробки, що дають змогу їх розв'язувати швидко й ефективно. Слід, проте, зважити, що виконання такого обсягу робіт потребує більше часу, ніж установлено завданням Кабінету міністрів України. Крім того, для забезпечення якісного проведення робіт їх мають виконати фахівці. До розв'язання проблем такого рівня відповідальності не можна ставитися легковажно. Щоб не було за формулою В. Чорномирдіна: «Хотіли, як краще, а вийшло, як завжди». Ризикувати долею країни та її 50-мільйонного населення не має права ніхто. Навіть в ім'я перемоги на виборах...

Геннадій ПАСТЕРНАК-ТАРАНУШЕНКО,
кандидат економічних наук.

Прем'єрові не довіряють

Отож новий уряд Японії знову очолив ліберал-демократ, колишній міністр закордонних справ Кейдзо Обуті. Але, схоже, японці ставляться до нового прем'єра зовсім не «ліберально». Щойно було оголошено про нове призначення, провідні газети та агентства країни поспішили провести соціологічне опитування, аби з'ясувати рейтинг популярності нового глави уряду. І несподівано з'ясувалося, що він навіть нижчий, ніж у його попередника Рютаро Хашимото.

Так, за даними газети «Асахі», Кейдзо Обуті підтримує лише 32 відсотки опитаних. Протягом останніх 25 років лише двічі рейтинг щойно призначених прем'єрів був нижчий: 1977-го у Такео Фукуди і 1989-го у Сосуке Уно. А щодо кількості тих, кому не подобається новий глава уряду (47 відсотків), то з 1955 року, відколи газета «Асахі» проводить соцопитування, такий високий показник зафіксовано вперше.

Агентство Кіодо Цусін зробило ще більш невтішніші прогнози: можливо, найближчим часом кількість супротивників Кейдзо Обуті сягне 60 відсотків. А 70 відсотків опитаних газетою «Іоміурі» сподіваються, що вже протягом цього року уряд Обуті піде у відставку. Окрім того, чимало японців вважають, що необхідно до кінця року провести дострокові вибори до нижньої палати парламенту. Нагадаємо: саме після поразки правлячої Ліберально-демократичної партії на липневих виборах до палати радників тодішній прем'єр та глава цієї партії Рютаро Хашимото був змушений оголосити про відставку.

Цього разу ліберал-демократам вдалося утримати за собою крісло прем'єра. Але, якщо вибори до нижньої палати парламенту справді відбудуться цього року, то, з огляду на рейтинг популярності ЛДП, ця партія може зазнати просто нищівної поразки і знову надовго опинитися в опозиції. Уже нині серед прихильників ліберал-демократів лише 23 відсотки опитаних, натомість їх головного суперника — Демократичну партію підтримують — 30,9 відсотка.

Насправді можна сказати, що і Рютаро Хашимото і Кейдзо Обуті просто не пощастило з часом, коли вони опинилися на чолі кабінету міністрів. Економічна криза, що спіткала весь регіон, звичайно, зачепила і Японію. І головна претензія, яку висувають японці до кабінету міністрів: його безпорадність перед економічними труднощами.

Нині громадяни Японії також очікують від Кейдзо Обуті термінових економічних реформ. Як свідчать знову-таки результати опитувань, їх майже не цікавить, які зміни відбудуться у зовнішній політиці Японії: наприклад, чи зміцнюють японо-російські відносини, чи поліпшаться відносини зі США. Але, схоже, колишній міністр закордонних справ Кейдзо Обуті, цього поки що не зрозумів: японці ще не почули від свого прем'єра, які заходи він планує застосувати, аби зміцнити єну, курс якої щодня падає. Та Кейдзо Обуті вже оголосив, що у листопаді планує здійснити офіційний візит до Москви. А 21 вересня, можливо, поїде у США, щоб зустрітися з президентом Біллом Клінтоном...

Японці чекали на інші заяви...

Наталя ФІЛІПЧУК
(за матеріалами зарубіжної преси).

Білому дому нема за що червоніти?

Новими подробицями поповнюється «справа Левінські». Колишня практикантка Білого дому запевняє, що не тільки мала інтимні стосунки з президентом США Біллом Клінтоном, а й обговорювала з ним, як «заплутати сліди».

За даними зарубіжної преси, спеціальний прокурор Кеннет Старр, який розслідує сумнівні справи господаря Білого дому, пообіцяв звільнити Левінські від відповідальності за лжесвідчення, якщо вона зізнається, що раніше казала неправду в суді. Як відомо, і Моніка, і президент донедавна заперечували під присягою, що мали інтимний зв'язок. Старр намагається з'ясувати, чи підбурював Клінтон дівчину до брехні. Якщо так, то американський президент порушив закон, і конгрес США буде готовий почати процедуру імпічменту.

Проте Моніка заперечує, що Клінтон примусив її лжесвідчити. Водночас вона каже, що між

ними відбувалися бесіди, як приховати їхній зв'язок, а також нібито глава держави пропонував їй «гіпотетичні способи ухиляння від співробітництва з юристами».

А тим часом у Білому домі намагаються робити гарну міну при поганій грі. Речник адміністрації президента Майкл Маккеррі заявив, що Клінтон «задоволений» рішенням Моніки дати правдиві свідчення і «для президента це проблем не створить».

Білл Клінтон уже отримав «запрошення» до суду. Глава держави донедавна уникав безпосередньої зустрічі з присяжними, зрозуміло. Раніше багато хто з американських президентів свідчив у суді: і Томас Джефферсон, і Рональд Рейган. Однак за всю історію США нікого з господарів Білого дому не обвинувачували у скоєнні карного злочину.

Та Клінтон ще має шанс виграти цю партію. Надмірна активність спецпрокурора Кеннета Старра викликає супротив як демократів, так і республіканців. Дехто обвинувачує Старра у створенні гучних справ з нічого. Не можна підозрювати у злочинах усіх, хто здіймався на політичний олімп. А результати прокурорських розслідувань більш ніж скромні. Старр витратив за останні три роки майже 40 мільйонів доларів, фактично так і не з'ясувавши істини. «Амурні справи» та питання про законослухняність президента досі залишаються невідомими для виборців Клінтона.

Хроніка. Факти. Події

● *Тель-Авів*

Переговори на грані зриву

Радник палестинського лідера Ясіра Арафата Набіль Абу Рудейна виступив із заявою, що Палестина припинить усі переговори, якщо Ізраїль не внесе нових конструктивних пропозицій, які узгоджуються з американською мирною ініціативою. Напередодні зустрічі глави палестинської делегації Саїба Аріката із секретарем ізраїльського кабінету міністрів Данні Наве Ізраїль відмовився представити для розгляду карти територій, які він передбачає передати палестинцям під час другого етапу виведення військ, і не бажає розглядати відповідні палестинські пропозиції. Згідно з американською ініціативою, прийнятною для палестинської сторони, ізраїльські війська мають бути виведені ще з 13,1 відсотка земель Західного берега річки Йордан.

● *Делі*

Змінюємо курс!

Дуже вірогідно, що у вересні Індія підпише міжнародний Договір про всеохоплюючу заборону ядерних випробувань. Передусім, урядові під час підписання документа вкрай важливо «не втратити обличчя», бо донедавна індійське керівництво виступало з різкою критикою на адресу договору. Тому на Делі чекає важка робота з формування громадської думки в цьому напрямі. Має відбутися також нелегкий торг із Сполученими Штатами про умови входження Індії до числа країн, які підписали договір. Індія добивається, зокрема, доступу до найновіших американських технологій подвійного призначення, на що Вашингтон реагує поки «досить прохолодно».

● *Багдад*

Санкції скасують, але спочатку все перевірять

Глава спецкомісії ООН з роззброєння Іраку Річард Батлер висловив оптимізм з приводу розпочатих переговорів з іракськими офіційними особами щодо проблем ліквідації зброї масового ураження та ракетної техніки. Прибулий до іракської столиці Батлер заявив про прагнення очолюваної ним комісії зробити все можливе для «якнайшвидшого завершення етапу роззброєння», що дасть змогу Раді Безпеки ООН приступити до розгляду проблеми скасування економічних санкцій щодо Іраку.

● *Пекін*

Діалог триває

Пекін і Тайбей продовжують «наводити мости». До Пекіна, за повідомленнями з Тайваня, вирушив директор департаменту у справах материкового Китаю партії Гоміньдан Чжан Жунгун. Він став найвисокопоставленішим гоміньданівським чиновником, який поїхав на континент з часів закінчення у Китаї громадянської війни між компартією та націоналістами в 1949 році.

● *Кабул*

За сто кілометрів від перемоги

Бойовики афганського ісламського руху «Талібан» стверджують, що після захоплення адміністративного центру провінції Джаузджан міста Шибірган на півночі країни вони продовжують наступ у напрямку Мазарі-Шарифа. Цей адміністративний центр північної провінції Балх приблизно за сто кілометрів від Шибіргана залишається головним і фактично останнім оплотом антиталібанської коаліції.

За повідомленнями кореспондентів. «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Влада колишнім «кухаркам»

Перші леді країн Західної Африки готові виступити миротворцями в ліквідації конфліктів у Сьєрра-Леоне та Гвінеї-Бісау. Такий результат зустрічі в Аккрі жінок президентів Гани, Нігерії, Гвінеї, Того і Буркіна-Фасо, повідомляє ІТАР-ТАКС.

А взагалі феміністки «чорного континенту» вирішили прибрати владу до своїх рук. Перші леді мають намір «тиснути» на уряди, щоб до 2000 року не менш як третину керівництва країн Західної Африки становили жінки.

Чвари євреїв та арабів набридли вже їм самим

Близькосхідний переговорний процес нині опинився в такому глухому куті, що мимоволі виникає думка: незабаром... усе владнається. Вичерпано весь запас дипломатичних хитрощів, які «пробуксовували» переговори. Водночас міжнародний тиск на Ізраїль та Палестину такий потужний, що, схоже, сторонам не залишається нічого, як почати конкретну розмову.

Вона, звісно, стосуватиметься питання створення палестинської держави та територій, які має повернути Тель-Авів цій новій країні. Як відомо, заснування держави Палестина передбачено рішенням ООН ще п'ятдесят років тому — саме тоді, коли створювалася й держава Ізраїль. Але араби нині мають лише автономію. Тель-Авів до останнього часу пручався проти появи незалежної Палестини. Однак, за опитуванням, дві третини ізраїльтян уже змирилися з тим, що арабська держава народиться. Отже змиряться з цим і керівники Святої землі.

Правда, нинішньому прем'єрові Біньяміну Нетаньягу не позаздриш. Кожен його крок критикують як праві, так і ліві. Перші звинувачують главу кабінету в «пристрасті роздавати землі», другі — в тому, що Нетаньягу лише створює видимість переговорного процесу з палестинцями. Загалом же політика прем'єра, який обійняв свою посаду насамперед за підтримки правих, досить жорстка щодо арабів. Нібито вже погодившися, що частину земель таки доведеться віддати палестинцям (хоча значно меншу, ніж передбачалося), Тель-Авів вдається до різних хитрощів. Наприклад, плани розширення адміністративних кордонів Єрусалиму, аби місто займало до 22 відсотків Західного берегу річки Йордан. Крім того, на арабських територіях активно будують єврейські поселення. Ізраїльський уряд стверджує, що це — необхідність, зумовлена притоком нових репатріантів із країн СНД. Але це лукавство. Цифри свідчать: останнього року обсяги житлового будівництва на Західному березі зросли на 134 відсотки, натомість на території самого Ізраїлю вони знизилися на 20 відсотків, — повідомляє ІТАР-ТАКС.

Таким чином, про якісь компроміси та примирення на Близькому Сході говорити зарано. Але, як зазначають спостерігачі, все може вмить змінитися. Не виключено, що вже днями буде ухвалено рішення про виведення ізраїльських військ із палестинських територій.

Надія БЕДРИЧУК.

У номер

Кіровоград

Замість тролейбусів — мікроавтобуси

Директор підприємства «Кіровограделектротранс» Олександр Тетьора вважає нерентабельним використання тролейбусів на міських маршрутах у вечірній та нічний час. Завантаження пасажирами і виручка — мінімальні, а електроенергії витрачають багато. Як альтернативу він запропонував випускати на тролейбусні маршрути мікроавтобуси «РАФ», які вдень працюють у режимі маршрутних таксі. На думку О. Тетьори, це зекономить майже десять відсотків електроенергії, і пасажири не відчуватимуть незручностей: мікроавтобуси працюватимуть за тролейбусними тарифами.

Нині пропозицію вивчають у Кіровоградському міськвиконкомі.

Харків

Кожному овочу свою переробку

Універсальний консервний комплекс пущено на овочевій фабриці в Краснограді Харківської області. Нове виробництво оснащено вітчизняним обладнанням і спроможне переробляти за день 7 тонн овочів та паралельно — 2 тонни м'ясної продукції. У зимовий час комплекс випускатиме лише м'ясні консерви. Господарства Красноградського та інших районів почали доставляти сировину на переробку. Віднині кожна овочева фабрика обласного об'єднання «Харківплодоовочпром» має своє переробне підприємство. А Красноградський район у цьому плані примітний ще й тим, що тут понад 80 відсотків сировини, вирощеної на полях і фермах, переробляється на місці.

Київ

Радість подарувала «Сергіївка»

46 вихованців у віці від 6 до 17 років із Святошинського дитячого будинку-інтернату провели 24 дні на березі Чорного моря в приморському містечку «Сергіївка» Одеської області. Діти відпочили й оздоровилися, адже тут — тепле сонце, свіже повітря, чиста морська вода, чудовий піщаний пляж і добре харчування. Крім цього, екскурсії до Одеси, дискотеки, концерти та вогнища не дали засумувати. Велике спасибі діти та їхні вихователі кажуть організаторам чудового відпочинку: Київській держадміністрації та Головному управлінню соціальної політики Києва.

Херсон

«Кондиціонерний» переполох

Спека останніх липневих днів призвела до переполоху в галузі, далекій від організації охорони здоров'я. Представники фірм, котрі торгують побутовою технікою, терміново почали «знімати» з газет, радіо й телебачення рекламні матеріали про кондиціонери. Небувало висока температура в межах 35—40 градусів змусила всіх, кому це по кишені, потурбуватися про придбання техніки штучного мікроклімату. Тому ні в магазинах, ні на складах у Херсоні не лишилося жодного кондиціонера.

Головний санітарний лікар області Михайло Брагар стурбований іншим: температура близька до рекордно-критичної, що може призвести до непрогнозованих спалахів інфекційних хвороб.

Оксамитовий сезон

Додай здоров'я, літо!

Зі 116 тисяч школярів Житомирщини 80 тисяч перебувають на диспансерному обліку, а отже, потребують санаторно-курортного лікування. Але за браком коштів оздоровити всіх не вдасться. За даними Житомирського центру з організації, координації та фінансування оздоровлення населення, яке постраждало внаслідок Чорнобильської катастрофи, цього року в області відпочили й підлікувалися 38 тисяч дітей, більшість із них — у місцевих санаторних закладах. На Житомирщині відкрито 10 центрів радіаційного захисту і спеціалізованих санаторіїв, працюють літні табори.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото Олександра Кремка (ДІНАУ—Укрінформ).

Нове покоління з усіх вузів обирає найдешевший

Освіта

Якому вузові віддати перевагу? Це питання нині постало перед тисячами українських абітурієнтів. На жаль, успіх у вступній кампанії сьогодні гарантують не так знання, як батьківські гаманці. Обсяги держзамовлення дедалі скорочуються (цього року — ще на 20 відсотків), відповідно зменшуються шанси абітурієнтів здобути вищу освіту за державний кошт. А перспектива платити за навчання змушує з усіх можливих варіантів обирати найдешевший.

Серед провідних вузів Одеси найпрестижнішим є медичний університет: тут рік навчання коштує 1800 умовних одиниць. Після нескладних арифметичних підрахунків доходиш висновку, що за кошти, які доведеться протягом 5 років витрачати на «розумне, добре й вічне», можна придбати в приморському місті непогану двокімнатну квартиру. Не набагато дешевша наука на деяких факультетах державного університету: скажімо, міжнародні відносини, романо-германська філологія, міжнародні економічні відносини й менеджмент запрошують студентів за 1500 умовних одиниць на рік. Найменші втрати для гаманця — всього 600 доларів щороку — обіцяють «непрестижні» математичний, механічний та фізичний факультети.

Негаразди українського флоту, здається, не надто вплинули на вартість навчання в морській академії: вона на різних факультетах коливається від 2400 до 2500 гривень. А ось у морському університеті —нижче майже удвічі — 1290 гривень. Виходить, і в близьких за профілем вузах платня різна.

Ціни на рівні морського університету пропонують економічний і педагогічний університети, академії будівництва й архітектури, харчових технологій, холоду, зв'язку, сільськогосподарський і гідрометеорологічний інститути та державна консерваторія. До речі, заочники в одеських вузах платять удвічі менше за тих, хто навчається на денному відділенні.

До місцевих вузів приїздять на навчання юнаки та дівчата не тільки з Одещини, а й з близького та далекого зарубіжжя. Для останніх встановлено удвічі вищі розцінки.

Пригадую, один мій знайомий сумно пожартував: прагнеш науки — готуй грошей «штуки». Жарти жартами, але за таких умов вища освіта для багатьох залишиться нездійсненною мрією.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Лікар-винахідник

Медицина

Лікар урологічного відділення Рівненської обласної лікарні Михайло Мороз — не просто фахівець із багаторічним стажем, а й лікар-учений, автор майже 140 наукових праць, 57 винаходів, що описані в медичних енциклопедіях та солідних монографіях.

У творчому пошуку все життя Михайла Антоновича. Ще на початку трудової діяльності талановитий лікар здобував перемогу в багатьох конкурсах винахідників та раціоналізаторів.

— Мої розробки нової техніки продиктовані потребами практичної урології, — розповідає Михайло. — Готуючись оперувати хворого, продумую кожен майбутній крок, намагаюся передбачити можливі труднощі, розмірковую, як їх усунути... Ескізи нових інструментів роблю сам. Робочі ж креслення виконують знайомі конструктори, часто-густо ті, хто лікувався в мене. Вони виконують і креслення для оформлення заявки на винахід...

Застосування винайдених лікарем Морозом інструментів дає хороший результат. Сам Михайло Антонович прооперував не один десяток тяжкохворих, серед них є й пацієнти з інших областей України, яким у клініці за місцем проживання відмовили в операціях.

Лікаря Мороза знають і за кордоном, належно оцінюють його працю, запрошують на конференції, симпозіуми, виставки. Урологи Чехії, Словаччини, Польщі готові купувати «морозівські» інструменти за валюту. Слід лише налагодити їх промислове виробництво. А для цього, зрозуміло, потрібні кошти. Хтось міг би вкласти гроші і згодом мати непоганий прибуток. Лікар-винахідник чекає...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Фото Віктора ДЗЮБИ.

«Отже, будемо до зими з картоплею»

Соціальний захист

У її однокімнатній квартирі в Запоріжжі — і дім, і офіс, і гуртожиток. Свої діти виросли, роз'їхались, а чужим ще потрібна її допомога: хтось не ладнає з батьками, комусь просто тимчасово жити нема де. Дім Лариси Олексіївни Коляди завжди відкритий для гостей. Правда, ось уже два місяці квартира порожня: господарка поїхала до столиці — просити допомоги для своїх підопічних.

— Я скрізь так і казала: якщо не можете допомогти грошима, я узяла б одягом... Шкільна форма батькам-інвалідам не по кишені, а в мене записані всі розміри наших діток і кількість вказано, — розповідає Лариса Олексіївна.

Через інвалідність їй важко пересуватися, але ця жінка без утоми протягом двох місяців оббивала пороги різних міністерств і відомств, носила листи-звернення до народних депутатів. Просила багато: хоча б по 70 гривень матеріальної допомоги запорізьким сім'ям інвалідів з дитинства, хто виховує неповнолітніх дітей, та пару сотень путівок до санаторіїв та сімейних будинків відпочинку. Місцева влада пропонує путівки переважно дітям з малозабезпечених, неповних та багатодітних сімей. Діти ж інвалідів, з чиновничої точки зору, такої турботи не потребують: мовляв, якщо дитина здорова, якщо є в неї батьки — вже добре. А те, що і мати, і батько — в інвалідних візках, то це не їхній клопіт.

Життя-буття таких сімей Лариса Олексіївна знає не з чуток: вона 13 років на громадських засадах керує запорізьким міським та обласним товариствами захисту інвалідів з дитинства. Ці організації об'єднують 2850 «осередків суспільства» із Запоріжжя та ще 6470 сімей — з області.

Пенсія інваліда другої групи — 36 гривень, а першої — майже 50. На такі гроші й одному прожити неможливо, а тим більше сім'ю прогодувати. Ось і множаться маленькі сімейні трагедії: взимку діти тижнями не ходять до школи (взути нічого), бунтують проти жорсткого батьківського «грошей нема», без кінця просять солодощів, часто хворіють (позначається нестача вітамінів). Хтось заперечить, мовляв, тепер і звичайні сім'ї ледве зводять кінці з кінцями. Але повірте на слово людям в інвалідних візках: доки ви здорові, будь-які труднощі терпимі й здоланні.

Дитина в родині інваліда — чи не єдина радість і надія. І як, мабуть, боляче чути їм закид: а на що ви розраховували, коли народжували сина чи дочку? Та на звичайне людське щастя!

Лариса Коляда знає йому ціну, адже сама виховала двох дітей.

— У мене 27 років робочого стажу. Трудилася і на швейній фабриці, і в картонажному цеху, і на заводі світлотехнічних виробів, і нічним сторожем на овочевій базі... Словом, мої діти їли цукерки не лише на свята. А тепер ось життя таке пішло, — зітхає Лариса Олексіївна. — На Запорізькому заводі світлотехнічних виробів 1994 року скоротили майже 1300 інвалідів, а ті, хто залишився, зарплати до цього дня не бачать. Підприємства й артілі інвалідів зачиняються, а хто, крім них, прийме на роботу людину на візку?

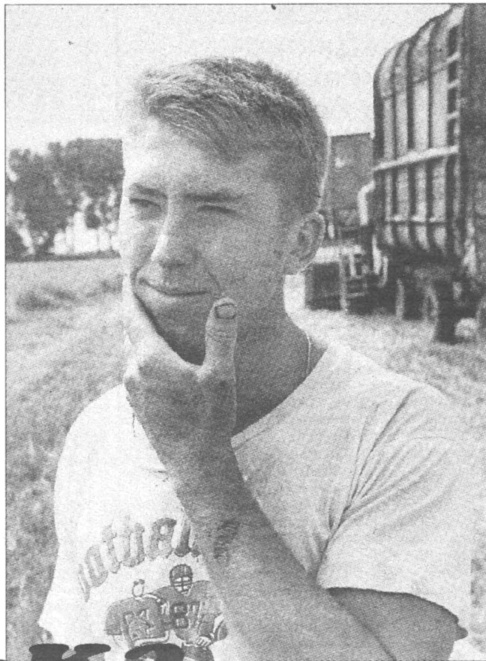
Ви бачили коли-небудь безногого екскурсовода, сліпого адвоката чи глухого банківського службовця? Не доводилося? А я бачила. Один раз. Правда, це був не наш банківський службовець, а голландський, і, здається, дуже задоволений тамтешньою системою соцзабезпечення. Українському інвалідові про таку кар'єру не доводиться навіть мріяти.

І незважаючи ні на що, є хороші новини: не скрізь, куди приходила зі своїми проханнями Лариса Олексіївна, її намагалися чимскоріш випроводити. Наприклад, у Федерації профспілок України для організації інвалідів безкоштовно виділили 120 путівок до дитячих оздоровчих таборів, у Міністерстві у справах сім'ї та молоді обіцяли путівки до сімейних будинків відпочинку. А Державний комітет з питань розвитку підприємництва пропонує допомогти запастися овочами: загітувати на проведення доброчинної акції запорізьких бізнесменів. Отже, будуть підопічні Лариси Олексіївни до зими з картоплею.

P. S. Хто бажає допомогти запорізькому міському й обласному товариствам інвалідів, можуть дізнатися про їхні координати в редакції.

Ганна РОМАНЦОВА.

Невесела хліборобська арифметика

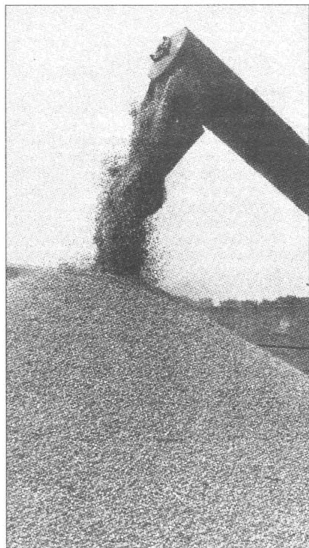
(Початок на 1-й стор.).

У колективному сільгосппідприємстві «Промінь» Переяслав-Хмельницького району якістю зерно-98 також вродило. На токи господарства пшениця йде здебільшого продовольча — справжній хліб, не фураж. Здавалося б, і кількістю родючі українські чорноземи також славно обдарували. Пшениця стоїть густа і сухенька. Радує врожайністю. Здолав комбайн гектар, і мають тутешні хазяйновиті господарі 40 центнерів зерна. А намолотили вже 1200 тонн.

— Якщо не задощить, візьмемо і три тисячі, — запевнив голова підприємства Віктор Глоба.

Начебто непогано. І все ж повітряних замків у «Промені» для себе не будують. Ні-ні та й замислиться керівник господарства над важкою і завжди невдячною селянською арифметикою. Значну частку зібраного доведеться віддати за пально-мастильні матеріали, міндобрива, засоби захисту рослин. Збіжжя, що опісля жнив залишиться у господарників, продати з великим зиском також буде не просто. Ціни на хліб склалися не на користь селян. Більш як 200 гривень за тонну пшениці третього класу тепер ніхто не дає.

Валерій ДРУЖЕНКО.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Спорт

«Дніпро» в Києві вийшов з берегів

Футбол. Чемпіонат України. Вища ліга. 5-й тур.

«Таврія» — «Металург» (Запоріжжя) — 2:3. 4200 глядачів. 0:1 Громов, 10, 0:2 Полтавець, 24, 0:3 Громов, 41, 1:3 Гайдаш, 55, 2:3 Г. Кунденок, 87. **«Металург» (Донецьк) —«Прикарпаття» — 1:0.** 1500. Покладок, 41. **«Кривбас» — ЦСКА — 0:0.** 10 000. **СК «Миколаїв» — «Ворскла» — 1:0.** 9000. Сорокін, 35, з пенальті. **«Металург» (Маріуполь) — «Зірка» — 0:0.** 7000. **«Карпати» — «Шахтар» — 1:0.** 5000. Паляниця, 68. **«Металіст» — «Нива» — 2:1.** 6000. 0:1 Кривой, 43, 1:1 Школьников, 56, 2:1 Кирлик, 67.

«Динамо» — «Дніпро» — 2:3. Київ. Стадіон «Динамо». 2000 глядачів. Суддя В. Дердо (Іллічівськ). «Динамо»: Шовковський, Лужний, Хацкевич, Головко, Ващук, Гусин (Герасименко, 55), Каладзе, Калитвинцев (Белькевич, 68), Косовський, Шевченко (Венглинський, 79), Ребров.

«Дніпро»: Перхун, Поклонський, Першин, Козар, Сидельников, Тутиченко, Філімонов, Бутханов (Рачиба, 78), Калиниченко, Рикун (Шершун, 83), Сухарєв (Безпалих, 70).

Голи: 1:0 Гусин, 11, 1:1 Філімонов, 39, 1:2 Калиниченко, 49, 2:2 Хацкевич, 55, 2:3 Сухарєв, 66.

Либонь, не треба нагадувати, що означав для «Динамо» цей матч. І коли гравці «Дніпра» з перших хвилин гри з'юрмилися у своєму штрафному майданчику, мені здалося, що кияни намагатимуться підшукати ключі до масованої оборони у нестандартних атаках. Адже саме таку тактику, мабуть, обере і «Спарта» в Києві, а досвід зламування глухого захисту стане динамівцям у пригоді під час гри з нею. Підбирати ключі до воріт «Дніпра» активно заходилися гравці середньої лінії Хацкевич, Калитвинцев і Гусин. Удар головою Андрія Перхун відбити не зумів. На 32-й хвилині Ребров спробував пробити повз голкіпера «Дніпра», але той відбив м'яч на Косовського, який кинувся до порожніх воріт. Стадіон і захист «Дніпра» завмерли, але Віталій пробив паралельно до лінії воріт. З цього моменту і почалися в киян неприємності. Спочатку Філімонов завершив блискавичну комбінацію «Дніпра» у штрафному майданчику. А потім гості ще двічі спіймали на контратаках динамівців. Щоправда, й захисники «Дніпра» не спромоглися без браку поставити «стінку» біля воріт Перхуна. Її легко зі штрафного удару пробив Хацкевич. На жаль, випали з гри Шевченко і Ребров, що істотно полегшило завдання дніпропетровців. Далекі удари, прострілі й навіси киян пішли в «молоко».

З цієї поразки трагедії робити не варто, а от висновки — обов'язково. Одне втішає. «Спарту» кияни такою грою остаточно зіб'ють з пантелику. До речі, за матчем пражан у чемпіонаті Чехії спостерігали наші «розвідники» Веремєєв і Михайличенко. Цікаво, чим здивувала їх «Спарта»?

На похвалу заслуговують дебютанти, які перемогли сильних суперників. І, звичайно, «Кривбас», який залишився єдиною командою, що не зазнала гіркоти поразки. А ще цей тур можна назвати гарячим у повному розумінні слова. Судіть самі, у Кривому Розі матч відбувався за температури +35, у Харкові й Харцизьку (де грає донецький «Металург») було +38, а в Миколаєві +39...

	І	В	Н	П	М	О
«Кривбас»	5	2	3	0	7—2	9
«Дніпро»	5	3	0	2	5—7	9
ЦСКА	5	2	2	1	9—7	8
«Металург»З	5	2	2	1	5—7	8
«Динамо»	4	2	1	1	9—4	7
«Металург»Д	4	2	1	1	5—3	7
«Нива»	5	2	1	2	3—3	7
СК «Миколаїв»	5	2	1	2	4—9	7
«Шахтар»	4	2	0	2	9—3	6
«Таврія»	4	2	0	2	5—5	6
«Карпати»	5	1	3	1	4—4	6
«Металіст»	5	2	0	3	5—11	6
«Зірка»	5	1	2	2	4—4	5
«Прикарпаття»	5	1	2	2	6—8	5
«Металург»М	5	1	1	3	2—3	4
«Ворскла»	3	0	1	2	0—2	1

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Економлять, як правило, найбагатші

Мабуть, важко усвідомити, що багаті люди щось економлять. Але це саме так. Тільки багата людина може дозволити собі поставити лічильник за власні кошти, щоб зберегти часточку національної енергії. Проблема енергозбереження в Україні залишається відкритою. І це якоюсь мірою залежить від нас. А саме від нашого бажання стати багатими як цілісний організм, як нація. Мимоволі виникає питання: чому там, за морями, живуть краще, ніж ми? Чи то вони розумніші? Ні, не розумніші — організованіші. І ця організованість полягає в тому, що створена суспільством структура спонукає діяти в такому ракурсі, щоб жилося краще всім.

Енергозбереження — це наші гроші, які ми марнуємо на неефективне використання енергоносіїв. Недарма кажуть, що скупий платить двічі. В цілому в Україні виробництво більшої частини продукції у порівнянні з недалеким минулим здійснюється за рахунок підвищення питомих витрат енергоресурсів. Українські вчені вважають, що цю проблему можна розв'язати. Про результати досліджень у сфері енергозбереження після проведення п'ятої міжнародної виставки-конференції «Енергозбережна техніка і технології»(«ЕТТ/Київ«98») погодився розповісти **Сергій Денисюк**, генеральний директор АТ «Укренергозбереження», який разом з М. Ковалком написав монографію «Енергозбереження — пріоритетний напрям державної політики України».

— Сергію Петровичу, сьогодні ви генеральний директор активно діючого товариства, як виникла ця організація?

— «Укренергозбереження» було створено в 1996 році при Держкоменергозбереженні України, з ініціативи колишнього його голови — Михайла Ковалка. Саме тоді відбувалася третя міжнародна виставка «Енергозбережна техніка і технології»(«ЕТТ/Київ»96»). Вона була організована Держкоменергозбереження України, Інститутом проблем енергозбереження НАН України, звідки ми всі вийшли, Національною академією наук України і міською державною адміністрацією Києва. Незважаючи на складне економічне становище, виставка була досить велика.

— Невже на той момент у цьому напрямі було багато розробок наших товаровиробників, адже ця проблема на загальнодержавному рівні окреслилася нещодавно?

— Дещо з історії. В 1988 році при НАН України було створено Інститут проблем енергозбереження за керівництва Володимира Тонкаля. Працюючи при інституті, ми перші в Україні почали розробляти програму енергозбереження для Києва. В рамках розробленої програми було два положення. Перше — концептуальне, друге стосувалося реалізації конкретних енергозбережних заходів на заводах, підприємствах, пропонованих на основі договору між Київською адміністрацією і НАН України. У 1994 р. й була організована Перша міжнародна виставка-конференція «Енергозбережна техніка і технології», а згодом друга і третя. Потім з'явилась державна структура — Держкоменергозбереження України, яка відповідала за проведення державної політики в енергозбереженні в Україні. Під час проходження третьої виставки-конференції до нас надійшла пропозиція створити організацію, яка проводила б виставки-конференції, семінари, інформаційно-рекламне та консультаційне забезпечення у сфері енергозбереження України. Так виникло АТ «Укренергозбереження». Співпрацюючи з різними фірмами, ми створили чи не одну з кращих баз даних з енергоефективного обладнання і його застосування.

— Крім проведення виставок-конференцій, видання аналітичної інформаційно-рекламної газети «Енергоінформ», чим займається АТ «Укренергозбереження» сьогодні?

— Від розробки програм енергозбереження в місті, його районах ми переходимо до розробки подібних для регіонів, впроваджуємо енергоефективне обладнання. Спираємося, звичайно, на комплексні державні програми з енергозбереження, як-от: «Комплексна державна програма енергозбереження України», «Національна енергетична програма України» тощо. Були спроби запровадження нових технологій, але через брак коштів це можливо лише подекуди як демонстраційні зони з майбутнім їх тиражуванням та розповсюдженням. Тому основна наша діяльність спрямована на створення таких енергоефективних зон. Вони являють собою місто, район чи окрему область, у якій створюються сприятливі умови у всіх сферах з метою підтримки підприємництва і де наявним стає сукупний ефект використання енергоефективних технологій, політики в сфері цін на енергію, вигідних тарифних структур тощо. Такі зони, до речі, є в Росії, там навіть створено асоціацію енергоефективних зон. Щодо України, то є певні розробки на Закарпатті, у Запоріжжі, на Житомирщині, в Києві, але цей процес лише на початкових етапах. Щоб якось пришвидшити його, адміністрація Києва спільно з Держкоменергозбереженням України провела конкурс проектів з енергозбереження для Києва. Відібрали 11 проектів, але знову ж таки через брак коштів запровадити їх не змогли. Ще один щорічний конкурс, організований уже комітетом, зібрав близько 350-400 проектів, які нині розглядаються. В Мінекономіки на ці роботи виділятиметься сума на рівні минулого року, близько 1 млн. гривень, тобто в середньому по 20-30 тисяч гривень на проект, відібраний для фінансування. А цього, звичайно, дуже мало для всієї України.

— Які перешкоди стоять на шляху впровадження заходів з енергозбереження?

— Ця справа, як і багато інших у Києві, опинилась в критичних обставинах зміни влади. В місті немає усталених вертикалей управління енергозбереженням, тому реальна робота стоїть. Держкоменергозбереження України прагне створити державну вертикаль з енергозбереження країни, але засновані ним структури змушені займатися лише поточними питаннями. Немає організаційно-правового та економічного механізму, контролю для стимулювання і запровадження заходів з енергозбереження. Однією з головних є проблема неплатежів і брак обігових коштів.

— Чи багато таких підприємств, які безпосередньо впроваджують енергозбережні технології та обладнання?

— Досвід показує, що розробки є. Якщо фірма має якесь ноу-хау, вона стане на ноги. Не відразу економію відчують і ті, хто впроваджує такі технології. Гірша справа на заводах. Якщо позаторік від Мінмашпрому України брали участь у виставці 30 організацій, то сьогодні — жодної. Вони виступають своєрідними монстрами порівняно з маленькими фірмами, які легше адаптуються до нових економічних умов.

— Сергію Петровичу, а ви самі вірите в те, що проблема енергозбереження в Україні може бути вирішена, чи то якась «фата моргана», що існує лише в мріях та на папері?

— Наша країна перебуває лише на етапі усвідомлення створення ефективності енергозабезпечення та енерговикористання. А повинен бути своєрідний ланцюжок здійснення заходів енергозбереження, енергоефективності від видобутку енергоресурсів до їх перетворення та використання. Проблема в тому, що при виробництві таких товарів, як вугілля, руда, хімікати, вартість енерговитрат перевищує вартість кінцевої продукції. Надто енергомісткі в нас технології, до того ж безвідповідальні витрати енергоносіїв.

— Все ж у вас оптимістичний настрій. Ви готуєтесь до нових виставок, що ще плануєте на майбутнє?

— По-перше, завершити розробку районних програм енергозбереження для Києва, а згодом створити подібні для інших регіонів. Підготуватись до нових виставок-конференцій, семінарів з питань енергозбереження. Запровадити, нарешті, енергоефективні зони. По-друге, ми прагнемо розширити видавничо-рекламну діяльність. На цьому етапі основне завдання — створити каталог, який допоможе орієнтуватися на сучасному ринку енергоефективних приладів та обладнання. З наступного року хочемо приступити до абонементного обслуговування підприємств та організацій України у сфері енерговикористання, ресурсо- та енергозбереження, енергоефективності.

Інтерв'ю взяла Ірина ПИСАРЕВСЬКА.

Війни немає, а втрат зазнаємо

Тенденції

Вже дев'ять років, як наші хлопці не воюють в горах Гіндукуша, і сім, як не перебувають з миротворчими місіями в Нагірному Карабасі, Абхазії, Таджикистані. В жодній «гарячій точці» колишнього Союзу немає жодного українського солдата. Але й досі до рідних домівок повертаються хворі й покалічені юнаки. Трапляється, і в трунах...

24 лютого 1994 року наш парламент прийняв Закон України «Про забезпечення санітарного й епідеміологічного благополуччя населення». Він, нагадаю, гарантує нам «право на безпечні для здоров'я і життя продукти харчування, питну воду, відшкодування збитків, завданих в результаті порушень санітарного законодавства підприємствами, організаціями і громадянами». Його юрисдикція поширюється і на Збройні сили України. Та інфекційні хвороби як дошкуляли, так і дошкуляють військовослужбовцям строкової служби. Захворюваність на так звані дитячі інфекції — кір, свинку, червону висипку — останнім часом зросла більш як у два рази і становить приблизно 10 випадків на тисячу чоловік. Їх розповсюдженню сприяє не лише відсутність у воїнів достатнього імунного захисту й дефекти в їхній вакцинації до призову, але й дефіцит засобів профілактики у Збройних силах. Гострі кишкові інфекції, дизентерія теж не дають спокою багатьом солдатам та сержантам. Причина — вкрай погане водозабезпечення військових частин, ігнорування посадовими особами санітарних норм приготування їжі.

Низка гарнізонів забезпечується водою на 40—80 відсотків та ще й з перебоями. Аварії на водопроводах і в каналізаційних мережах стали звичайним явищем. У 1994 році, наприклад, через поломки на центральному каналізаційному колекторі гостра дизентерія уразила 347 підлеглих полковника Володимира Поповича, а в 1995-му через дефіцит доброякісної питної води від неї постраждали 253 чоловіка.

На вірусний гепатит, гострі кишкові інфекції військовослужбовці Котовського гарнізону хворіють уже протягом чотирьох років: останнім часом на них перехворіли 1400 чоловік. Головна причина —використання брудної води.

— Ситуацію, що тут склалася, інакше, як надзвичайною, не назвеш, — каже начальник санітарно-епідеміологічного управління Міністерства оборони України полковник медичної служби Юрій Затолокін. —Потрібні термінові заходи з її виправлення. Високий рівень інфекційних захворювань пов'язаний з поганим фінансуванням Збройних сил. Воно не дозволяє підтримувати в належному стані інфраструктури військових містечок.

... Свого часу на гепатит захворіли 19 підлеглих полковника Миколи Міняйла. Та їхнє здоров'я командира не хвилювало: хлопці продовжували нести вартову службу, виконували господарчі роботи, ремонтували казарми. Тим, хто охороняв військові об'єкти, їжу привозили з запізненням на 5—6 годин, харчувалися вони в брудному приміщенні. Командування не забезпечило солдатів навіть чистою білизною. Киваючи на складне фінансово-економічне становище, в якому опинилося військо України, Міняйло і його найближче оточення — підполковники С. Гончар, О. Башнянін — і палець об палець не ударили, щоб полегшити стан хворих.

Страждали свого часу від гострих кишкових інфекцій і підлеглі офіцерів В. Сеня, С. Смирнова, Ю. Плахутіна. Причини такі самі: грубі порушення в організації харчування особового складу, вкрай незадовільний санітарний стан їдалень.

На жаль, не на висоті й військові медики, котрі не завжди використовують повною мірою засоби виявлення хворих: останнім часом 10—15 відсотків потрапляли на лікарняне ліжко лише на третій день захворювання.

Дедалі частіше нагадує про себе туберкульоз легенів. Одна з причин цієї хвороби — незбалансоване харчування військовослужбовців строкової служби. В раціоні солдатів Вознесенського гарнізону, наприклад, періодично були відсутні яйця, молоко, риба, фруктові соки. І як наслідок — 8 чоловік захворіли на туберкульоз.

Я погрішив би проти істини, стверджуючи, що в травматизмі й смертності серед солдатів і сержантів строкової служби винні лише офіцери. Чимало військовиків страждають через власну недисциплінованість, ігнорування наказів командирів і вимог статутів.

Чи не надто часто командири перекладають вину за «НП» на самих постраждалих?

1996 року було травмовано 4645 чоловік, з котрих 515 стали жертвами позастатутних відносин. Через травми і різні хвороби пішли з життя 488 воїнів.

1997-й був для наших Збройних сил менш трагічним, але — 3535 травм, 371 життя. Як бачимо, травматизм, смертність у військах знижуються. Але хіба матерям юнаків, котрі пішли з життя в розквіті сил, від цього легше?

... 14 листопада минулого року в Ямпільському Будинку культури, що на Вінниччині, проводжали хлопців до війська. Після урочистих промов і вручення подарунків розпочався святковий концерт.

— І в цей час мені принесли телеграму зі Львова, —розповідає військовий комісар району підполковник Василь Кокошко. — В ній повідомлялося про смерть нашого земляка Павла Андрієвського. Я, чесно кажучи, остовпів: ще два дні тому спілкувався з хлопцем, який був у відпустці. Мій земляк служив неподалік штабу Західного оперативного командування. За яких же обставин він загинув? Його вбили «діди». За те, що, повернувшися від матері, віддав їм лише вісім гривень, а дві залишив собі, щоб розрахуватися за фотознімки в міському ательє.

Рядовий Р. Кранихфельд потрапив до госпіталю з діагнозом «розрив лівої нирки», а рядовий В. Ковальчук — з розірваною селезінкою. Рядовий О. Рожко під час сварки з «товаришем по службі» отримав від нього смертельний удар у серце, а рядовий В. Коротич вмер, побитий «товаришами по зброї». Десятки солдатів застрелені під час вартової служби.

То чи варто обурюватися з приводу падіння престижу військової служби, небажання молодих людей виконувати конституційний обов'язок і прагнення окремих батьків врятувати своїх синів від призову? Не виправдовую їх, але скільки не агітував би той же підполковник Василь Кокошко за військо, молоді ямпільчани, провівши в останню дорогу свого ровесника, навряд чи захочуть служити.

Протягом 1996—1997 років під час служби в Збройних силах України було травмовано і перехворіло 8180 юнаків. Але впевненості, що ці цифри відповідають дійсності, немає. Свої сумніви поділився з заступником військового прокурора Вінницького гарнізону підполковником юстиції Іваном Голюком.

— Деякі командири приховують випадки захворюваності, травматизму підлеглих. І насамперед ті, що пов'язані з позастатутними відносинами, порушеннями техніки безпеки під час виконання господарських робіт, — розповідає Іван Пилипович. —Військовим юристам не завжди вдається виявляти їх...

Армія озброєна сучасною технікою, експлуатація якої небезпечна. На вистачає коштів на профілактику захворювань. Та все-таки травматизм, смертність в Українському війську зменшуються. Не слід забувати, що на виробництві, в побуті гинуть тисячі людей. Так або приблизно так розмірковували в розмові зі мною деякі посадові особи, натякаючи, що не варто зайвий раз тривожити суспільство.

Як показує життя, в багатьох випадках винна не техніка, а конкретні наділені владою командири.

Люди мають знати правду, хоч би яка вона була гірка.

Сергій ЗЯТЬЄВ,
журналіст.

Абзац з листа

● *Вінниця*

Свого часу нинішній президент України, невдоволений політикою попередника, запитував його, яке суспільство ми будуємо. Минули роки, а запитання й досі без відповіді, хоч за іронією долі нині на нього відповісти мав би він сам. Та й на олімпі влади в незалежній Україні тримається довгенько...

Т. Савченко.

● *Київ*

Ганебно, що за стільки років незалежності в нашій державі високопоставлені особи так і не вивчили української мови. І навіть з високої трибуни Верховної Ради доповідачі часто говорять чужою мовою. Доки будемо почуватися плебеями?

Андрій Довгич.

● *Кіровоград*

Люди вирубують ліси на господарські потреби, але хто, крім лісових працівників, посадив деревце біля пенька? А місця для саджанців доволі багато: на схилах'ярів, на пагорбах. До речі, цим самим і грунт зміцнюється, і пам'ять про нас нащадкам залишається...

Михайло Ізуїта, вчитель-пенсіонер.

● *Лубни*

Партій багато, і в кожній є щось розумне, тільки варто їм об'єднатися — приміром, у федеральний банк розуму (ФБР). А що, може спробувати? В усякому разі, гірше від цього не буде нікому.

І. Трегуб.

● *Хмельницький*

У нас що не день, то все гірше: по півроку не виплачують пенсії, зарплати людям також немає, а начальників повно і всі на машинах їздять. Жоден з них від переживань за свій злиденний народ не застрелився, тільки язиками гарно плещуть...

О. Дембіцький.

Слідами виступів «ГУ»

Фортеця бачила всяке

За дорученням прес-центру Міністерства культури і мистецтв України, щодо проблем реконструкції та відновлення запасників Меджибізької фортеці, порушених у матеріалі «Подолянам не звикати гори будь-які долати», повідомляємо.

Згідно з наказом управління економіки Хмельницької облдержадміністрації від 24.01 1997 р. № 6 «Про реорганізацію Меджибізького історико-етнографічного музею» та за бажанням його співробітників, вищезгаданий музей було виділено із структури Хмельницького обласного краєзнавчого музею. На його базі утворено самостійний заклад культури.

В результаті із фондів Меджибізького регіонального історико-етнографічного музею-фортеці вилучені експонати основних фондів обласного краєзнавчого музею, які тимчасово були передані йому для експонування. Дійсно, в даний час через дефіцит бюджетного фінансування фонди музеїв області, в тому числі і Меджибізького музею, майже не поповнюються новими експонатами.

Щодо реконструкції Меджибізької фортеці, пам'ятки архітектури XIY-XYI століть. Це питання належить до компетенції управління архітектури і містобудування Хмельницької облдержадміністрації. Реставраційні роботи припинені два роки тому через відсутність фінансування.

Олена ІЛЬЇНСЬКА,
начальник управління культури облдержадміністрації.

Фото з конверта

Пахнуть травами покоси.

Фото Василя ТОЙМИ.

Розумний у гору не піде

Лист із неволі

Поїхав я якось у Новопсков Луганської області в гості до друга, з яким навчався в харківському технікумі в одній групі.

Зустріч була теплою, щирою. Через пару днів у мене закінчилися гроші і я позичив у господаря на той час 55 гривень. Гроші я через два дні повернув, але, незважаючи на це, друг написав заяву в міліцію. Мене тут-таки арештували ще й приписали крадіжку магнітофона. Потім був суд, який позбавив мене волі на три роки. Хоча ніяких доказів моєї вини не було.

А тепер про друга. Він молодший лейтенант, дільничний інспектор. Після арешту він мені заявив: ти занадто пильно дивився на мою дружину.

Ось причина мого ув'язнення — ревнощі. Я вбитий морально. Коли так може чинити людина, яка вважалася другом, то на що здатен недруг? Тут, у «зоні», люди порядніші за офіцера міліції, який заявив мені: «Я ношу погони і кашкет, маю владу, тому краще мовчи».

Я не можу мовчати. Зганьблено ім'я моє і моєї чесної сім'ї, в якій дев'ять братів і сестер. Я з четвертого класу допомагав мамі доїти корів, нікого не образив, але поплатився за добре ставлення до людей.

Тут зі мною сидить багато без вини винуватих хлопців. Фальсифікація справ — звичайне, виявляється, явище в наш час. «Голос України» багато пише про це, тому звертаюсь саме до вас. Допоможіть добитися справедливості.

Роки за гратами не минуть даремно — переоцінка своєї поведінки, людських цінностей обов'язково відбудеться. Будьте впевнені — у кращий бік.

Чим відрізняється розумна людина від мудрої? Розумна виплутається з будь-якої ситуації, а мудра в цю ситуацію не потрапить...

Бажаю всім бути мудрими.

Володимир ЦИБУЛЬСЬКИЙ.

Коломийський район
Івано-Франківської області.

Коментар відділу листів

Потік таких листів особливо збільшився після публікації статті «Істина в вині». Редакція готується до проведення спільного з представниками Верховного суду «круглого столу» з проблем, порушених у журналістському виступі і численних листах.

Тому запрошуємо до заочної розмови не лише засуджених, а й керівників колоній, відповідних міліцейських главків, працівників прокуратури, судів.

Поділіться своєю думкою з проблеми: чи завжди вина адекватна покаранню?

Чекаємо листів.

Список кандидатів у народні депутати України

по виборчому округу № 221 м. Києва

АЛЬОШИН Андрій Юрійович

Біографічні відомості

Прізвище, ім'я, по батькові:
Альошин Андрій Юрійович
Місце народження:
м. Харків, Україна
Дата, місяць і рік народження:
28 січня 1963 року
Місце проживання:
м. Київ, Україна
Освіта, кваліфікація:
Інженер засобів зв'язку
Партійність:
член Партії зелених. (Підтриманий Радою ветеранів, Аграрною партією)

Трудова діяльність: служба в армії, регулювальник апаратури заводу «Трансзв'язок», інженер виробничого відділу в МВС, представник фірми «Остекс», заступник директора «Центру сприяння регіональній пресі».

Нині: керівник спільного проекту «Перспектива України» газети «Київські відомості» та «Студії 1+1», що реально робить наше життя кращим.

Моя родина: дружина Людмила та двоє дітей: син Сашко (2 роки) та донька Ганна (11 років).

Мати, Лідія Миколаївна — українка, 1938 року народження, контролер ОТК, тепер пенсіонерка.

Батько, Юрій Петрович — росіянин, 1941 року народження, службовець, тепер пенсіонер.

Дід, Петро Кузьмович — ветеран Великої Вітчизняної війни, пройшов усю війну від Смоленська до Берліна.

Мої особливі примітки: Створив систему соціального захисту ветеранів і пенсіонерів. Створив 2156 робочих місць за два роки. Створив систему спортивного загартування військової молоді. Клуб ЦСКА здобув Кубок України в 1997 році, був нагороджений міністром оборони за визначний вклад у розвиток військового спорту іменним годинником.

Моя перевага: вмію вперто працювати.

Моя вада: не вмію зав'язувати краватку.

Моя життєва позиція: ми всі заслужили краще життя, і повинні його мати.

Що (кого) я люблю: дружину, доньку, маленького сина, своїх рідних, наше місто-герой Київ, нашу землю, люблю надійних людей.

Що (кого) я не люблю: негаразди нашого життя. Тих, хто базікає і бреше.

Чому я зараз іду на вибори до Верховної Ради? Я знаю, як і що потрібно зробити на Виноградарі та Оболоні, Вітряних Горах та Куренівці, Мінському та Мостицькому масивах. Конкретно. Ефективно. Крок за кроком.

Як мене називали в дитинстві: «Альоша». Пам'ятаєте, була така пісня?

Моє ставлення до політики: відоме — політики займаються демагогією.

Мій улюблений актор: В'ячеслав Тихонов.

Моя улюблена співачка: завжди молода Софія Ротару.

Моя мета: побудувати нормальне людське життя хоча б в окремо взятому окрузі.

З чогось та треба почати!

Мої плани

1. У Верховній Раді — негайне прийняття законів про:

єдиний 10% податок для всіх — замість безлічі податків та нарахувань на нашу зарплату. І можновладці, і церква з давніх-давен отримували «десятину», і цього було досить;

карну відповідальність за невчасну виплату зарплати і пенсії. Кожному потрібно їсти щодня, а не з затримкою в декілька місяців;

безплатну середню і вищу освіту;

підтримку молодих сімей пільговим кредитом на 25 років;

безоплатну і якісну охорону здоров'я. Ми всі вже достатньо сплатили за це;

виплату кожному, хто виходить на пенсію чи завершує навчання, 10000 гривень для створення рівних умов життя. Кошти — від скорочення чиновницької армії;

захист від свавілля різних чиновників. Скасування більшості ліцензій і дозволів, щоб усі могли вільно заробити на своє існування;

жорсткий контроль за бюджетними коштами районів, міста, держави — через публічне затвердження кошторисів та звітів про їх виконання.

2. У нашому виборчому окрузі:

для малозабезпечених і пенсіонерів:

кредит у продовольчих крамницях;

безоплатне харчування найменш забезпечених (відкриття безоплатних їдалень у кожному районі),

для всіх мешканців:

створення альтернативної комунальної служби, яка забезпечить чистоту і світло в ваших оселях, ліфтах, під'їздах, вулицях Виноградаря та Оболоні, Вітряних Гір і Куренівки, Мінського та Мостицького масивів;

створення дієвого патрулювання наших вулиць і кварталів, щоб опівночі було безпечніше, ніж опівдні;

створення 3000 нових робочих місць у Мінському, Подільському і Шевченківському районах та Пущі-Водиці для пенсіонерів і людей похилого віку, в тому числі і на громадських роботах з озеленення і благоустрою наших районів;

створення системи товарного і продовольчого кредитування мешканців;

створення дійового розкладу і зміна маршрутів громадського транспорту (по проспекту «Правди», вул. Вишгородській та ін.);

створення Фонду стабілізації життя. Він сплатить вашу зарплату чи пенсію, якщо її затримано, за рахунок внесків місцевих підприємців. Цей Фонд у змозі отримати кошти з боржників ефективніше, ніж ви особисто;

завершення повної телефонізації наших районів.

Я гарантую вам це особисто.

Ці програми я, Андрій Альошин, та мій штаб втілюватимуть у життя разом з вами.

Пропозиції до цих програм приймають цілодобово в агітпунктах вашого кандидата.

З чогось та треба почати!

БЕБИК Валерій Михайлович

Біографічні відомості

Народився 24.04.1959 р. Українець. Батько — пенсіонер МО, працює юристом. Мати — пенсіонерка, вчителька. Дружина — 3-й секретар Міністерства закордонних справ України, в даний час доглядає донечок: Іринку (1994 р. н.) і Тетянку (1997 р. н.).

Освіта:

1. Доктор політичних наук — Інститут держави і права НАНу, 1996 р.;
2. Кандидат психологічних наук — Київський університет ім. Т. Шевченка — 1990 р.;
3. Інженер-системотехнік — Київський політехнічний інститут, факультет систем управління, 1982 р.

Педагогічна діяльність:

1. Професор кафедри політології Міжрегіональної Академії управління персоналом — з 1996 р.;
2. Професор кафедри міжнародної інформації Інституту міжнародних відносин Київського університету ім. Т. Шевченка — з 1997 р.;
3. Викладач інформатики СПТУ-24 м. Києва — з 1985 по 1988 р.

Робота:

1976—1982 рр. — студент Київського політехнічного інституту;

1982—1984 рр. — інженер-програміст ГІОЦ Мінвузу України та НДІ «Електрон»;

1984—1986 рр. — секретар комітету комсомолу СПТУ-24 м. Києва;

1986—1988 рр. — відповідальний секретар, Шевченківський райвиконком м. Києва;

1988—1992 рр. — інструктор, консультант Київської обласної ради народних депутатів;

1992—1997 рр. — головний консультант прес-служби Президента України;

1997 — до 3 серпня 1998 рр. — заступник завідувача відділу суспільно-політичного аналізу адміністрації Президента України (скорочений за політичними мотивами);

1996 — д. ч. — професор кафедри політології Міжрегіональної Академії управління персоналом;

1997 — д. ч. — професор кафедри міжнародної інформації Інституту міжнародних відносин Київського університету ім. Т. Шевченка.

Почесні звання:

1. Почесний доктор, академік Міжнародної кадрової академії (Рада Європи — ЮНЕСКО) — 1997 р.;
2. Експерт ООН з питань громадянського суспільства —1998 р.;
3. Почесний член Російського психологічного товариства — 1997 р.

Наукові здобутки:

1. Політологія: теорія, методологія, практика. — К., 1997;
2. The mass-media of Post-Communist Ukraine. — К., 1997 — англ. мовою;
3. Політичний маркетинг і менеджмент. — К., 1996;
4. Політична культура сучасної молоді. — К., 1996 та інші (разом 10 книг та 40 наукових публікацій).

Передвиборна програма

Говорити про реалізацію передвиборної програми окремого депутата означає вкотре дурити людей солодкими обіцянками. Щоб запровадити її у життя, треба мати в парламенті свою більшість. Поки що я можу обіцяти лише одне — в разі обрання депутатом голосуватиму згідно з моїми поглядами і переконаннями.

Мої політичні погляди і переконання:

І. Суспільно-політична сфера:

Наш шлях — правовий, демократичний соціалізм, що дає заробити працьовитим і порядним і захищає пенсіонерів, інвалідів та малозабезпечених. Парламент — місце узгодження суспільних інтересів, а не арена боротьби кланів та окремих політичних груп.

ІІ. Економічна сфера:

Для ефективного функціонування народногосподарського комплексу потрібно створити правові умови для формування цивілізованої, соціальної, ринкової економіки, в якій:

1. Держава зберігає контроль (51%) за підприємствами важкої промисловості, транспорту, зв'язку, інформаційним простором.
2. Управління здійснюється не за галузевим, а функціональним принципом.
3. Держава підтримує національну економіку податковими пільгами та розміщенням держзамовлень у вітчизняного товаровиробника.
4. Створено необхідні умови для спрямування інвестицій на запровадження нових технологій і виробництв, підвищення освітнього і культурного рівня народу, створення нових робочих місць.

ІІІ. Соціальна сфера:

Реформи не можна здійснювати ціною вимирання нації. Економіка повинна мати людський вимір. Виходячи з цього, потрібно здійснити:

1. Ліквідацію заборгованості в зарплаті та пенсіях.
2. Забезпечення оплати праці на рівні вартості життя.
3. Пенсійну реформу, запровадивши систему недержавних пенсійних фондів та справедливу систему нарахування державних пенсій залежно від стажу роботи та виконуваної роботи.
4. Надати статус державного службовця вчителям, лікарям та культпрацівникам, які працюють в державних установах.
5. Виплату одноразової допомоги по народженні першої дитини 500 грн., другої — 1000 грн., третьої — 1500 грн., а щомісячну допомогу молодим сім'ям — не менш як 100 грн. на одну дитину.
6. Збереження та розвиток системи безплатної освіти та медицини з одночасним стимулюванням розвитку громадянської освіти та страхової медицини.

IV. Національна безпека та зовнішня політика

1. Корупція та розкрадання державної власності загрожують національній безпеці країни!
2. Нам потрібні сучасна, мобільна, професійна армія, міліція і служба безпеки.
3. Україна потребує української зовнішньої політики, яка не повинна бути внутрішньою справою Росії, США та НАТО!

V. Де взяти гроші?

Будь-який закон, прийнятий парламентом, повинен мати економічне, грошове підгрунтя. Для забезпечення соціальних програм потрібно:

1. Провести розслідування «прихватизації» і перевірити джерела формування капіталів сучасних багатіїв. Вкрадені гроші повернути до бюджету.
2. Створити сприятливий інвестиційний клімат.
3. Не заважати людям працювати і вивести економіку з «тіні».
4. Сприяти поверненню в Україну українських капіталів із-за кордону.

ВОРОНІН Дмитро Олександрович

Біографічні відомості

Я, Воронін Дмитро Олександрович, народився 8 грудня 1964 року в місті Києві, в сім'ї робітників. Українець. Батько працював у цеху лиття, мати пакувальницею. Батько — ветеран війни й праці. Нагороджений багатьма орденами і медалями за військову службу і працю. Нині на пенсії. Мати — ветеран праці. Померла в 1997 році.

1982 року закінчив школу № 13 і вступив до Київського педагогічного інституту ім. Горького на природничо-географічний факультет. Під час польової практики об'їхав усю Україну, Кольський півострів, Урал, Сахалін. Організовував будзагони. Працював у студентських загонах у Тюмені.

З 1983 по 1985 рік проходив строкову службу в лавах Збройних сил.

Під час аварії на Чорнобильській АЕС вивозив дітей Чорнобиля та Києва з небезпечної зони.

У 1989 році закінчив інститут за фахом вчителя географії і біології і пішов працювати викладачем у школу, потім — в училище.

1992-1993 рр. — начальник управління у справах молоді та іноземних студентів. Відповідальний за роботу міської комісії у справах неповнолітніх в адміністрації Івана Салія. З 1993 р. — на господарчій роботі. 1993-1997 рр. — директор «Української торгово-фінансової компанії». З січня 1998 р. дотепер — президент «Української торгово-фінансової компанії».

Обирався депутатом райради у 1990-1994 рр. Одружений. Батько двох дітей: син — 12 років, донька — 3 роки.

Передвиборна програма

Якщо ви оберете мене депутатом, то я виступатиму за:

1. Негайне повернення громадянам, насамперед пенсійного віку, їх заощаджень в установах Ощадбанку, довірчих товариствах та трастах. Держава не повинна грабувати свій народ.
2. Розв'язання питання благоустрою в окрузі, телефонізації, розвитку соціально-культурної сфери виборців.
3. Вирішення питання створення паркової зони.
4. Збільшення заробітної плати вчителям, лікарям, вченим та вчасну її виплату.
5. Забезпечення військовослужбовців житлом.
6. Забезпечення порядку і відповідальності за доручену роботу на всіх рівнях.
7. Забезпечення для молоді безплатного навчання у всіх державних навчальних закладах та гарантованого працевлаштування.
8. Не збільшувати плату за комунальні послуги.
9. Ціни на хліб та товари найпершої потреби повинні бути стабільними.
10. Доплату за кожну дитину в розмірі споживчого мінімуму. На початок 1998 року — 179,00 гривні.
11. Розроблення механізму надання кредитів молоді для навчання, підтримки молодої сім'ї.
12. За повну ліквідацію заборгованості в зарплаті і пенсіях.
13. За повну телефонізацію помешкань ветеранів війни і праці, чорнобильців, інвалідів та багатодітних сімей.
14. Спрощення процедури надання земельних ділянок під житлову забудову.
15. Оновлення рухомого складу всіх видів міського транспорту.
16. Принцип «Закон для всіх один».

Годі вимирати! Час народжувати дітей!

ІГНАТЕНКО Іван Андрійович

Біографічні відомості

Я, Ігнатенко Іван Андрійович, народився 23 листопада 1938 року в с. Масківцях Баришівського району Київської області в сім'ї селянина-колгоспника.

У 1946 році пішов у 1-й клас Масковецької семирічної школи, в 1956 році закінчив 10 класів Подільської середньої школи Баришівського району Київської області.

У 1956 році вступив до Київської профтехшколи взуттьовиків. Після року навчання був призваний в армію, Московський військовий округ ППО, м. Ногінськ, в/ч 20760. У 1960 році демобілізувався, продовжував навчання в профтехшколі і працював ремонтником технологічного обладнання на Київській шкіргалантерейній фабриці № 5.

У 1960 році, під час служби в армії, був прийнятий кандидатом у члени КПРС, а в 1961 році, в профтехшколі — у члени КПРС.

Після закінчення навчання в профтехшколі направили на Київську шкіргалантерейну фабрику № 5 механіком-налагоджувальником швейних машин та автоматів.

У 1963 році вступив на 1-й курс Московського технологічного інституту, а в 1969 р. закінчив Київський технологічний інститут легкої промисловості за спеціальністю інженер-механік з машин і апаратів легкої промисловості.

У 1964 році вступив у Київське навчально-виробниче підприємство № 2 УТОС на посаду інженера з техніки безпеки.

У 1965 р. переведений на посаду старшого механіка і в 1966 р. —старшого інженера-механіка на правах головного механіка підприємства.

У 1969 р. вступив в об'єднання «Укрдетальфурнітура» старшим інженером виробничого відділу, в 1970 р. переведений начальником технічного відділу головного підприємства «Укрдетальфурнітура».

У 1971 р. призначений на посаду заступника начальника об'єднання «Укрдетальфурнітура» на головному підприємстві, в 1975 р. це підприємство перейменовано на Київський комбінат взуттєвих деталей «Полімер», а мене призначено його директором. У 1977 р. до цього підприємства приєднали фабрику пластмасових виробів (м. Підволочиськ Тернопільської області) та каблучно-колодочну фабрику (смт Чинадієве Закарпатської області) і створене Київське виробниче об'єднання «Полімер», мене призначили його генеральним директором. Після оренди та приватизації засновано закрите акціонерне товариство «Полімер» у 1993 р., і зборами акціонерів мене було обрано головою правління, генеральним директором, де працюю до цього часу.

Моя дружина — Ігнатенко Світлана Анатоліївна, 1950 р. народження, бухгалтер. Син — Ігнатенко Вадим Іванович 1967 р. народження, інженер-механік одружений, із своєю сім'єю живе окремо.

Мати — Ігнатенко Ганна Іванівна, 1907 р. народження, в минулому колгоспниця, на пенсії, проживає в сім'ї сестри. Сестра — Гаєва Марія Андріївна — 1940 р. народження, на пенсії, проживає в м. Києві.

Мій батько — Ігнатенко Андрій Васильович, 1906 р. народження, загинув на фронті в 1941 році.

Старші брати Василь та Михайло померли в 1988 році.

Під судом та слідством не був, рідні теж.

Домашня адреса: м. Київ, вул. Бальзака, 58, кв.78.

Передвиборна програма

1. Запровадити справедливе, повноцінне пенсійне забезпечення на рівних умовах з державними службовцями. Непрацездатній людині — надійний захист держави.
2. Особливу турботу інвалідам усіх війн та інвалідам-ліквідаторам наслідків чорнобильської катастрофи.
3. Сповна проіндексувати всі вклади громадян в ощадбанках і розпочати виплату з процентами за рахунок продажу державних об'єктів.
4. Кожну працездатну людину забезпечити робочим місцем і зарплатою для заможного життя сім'ї.
5. Піднести авторитет учителів, лікарів, учених, інженерів та ін., довести пропорцію їх заробітної плати до рівня розвинутих країн, що призупинить відплив талантів з України і забезпечить інтелектуальне зростання теперішніх і майбутніх поколінь України.
6. Для молоді забезпечити безплатне навчання в усіх державних навчальних закладах та гарантоване працевлаштування.
7. Призупинити вимирання народу України, забезпечивши безплатне медичне обслуговування, пільгове будівництво житла молодим сім'ям з дітьми, особливу увагу і реальну державну підтримку матерям-одиначкам.
8. Скасувати депутатську недоторканність, відповідальність перед законом має бути однакова для всіх громадян України.
9. Як працівник з великим практичним досвідом, знаю, що треба зробити для наповнення державного бюджету, щоб досягти вищезгаданого. Це:

а) захист вітчизняного виробника та українського ринку, відновлення робочих місць, покласти край без-

робіттю, економічними засобами обмежити завезення імпортної продукції сільського господарства, легкої промисловості та машин і обладнання, яке в достатній кількості виготовляється вітчизняною промисловістю;

б) створення умов здорової конкуренції між вітчизняними товаровиробниками;

в) щоб скоріше почала працювати промисловість України, потрібно домогтися створення привабливих умов для вкладання в її розвиток іноземного капіталу, нових технологій та нових видів обладнання;

г) сировина, завезена за імпортом, яка не добувається або не виготовляється в Україні, жодними податками обкладатися не повинна;

д) сировину з України не вивозити, якщо її недостатньо для своїх підприємств (шкірсировина, льон тощо);

ж) податкова політика в перехідний період для бурхливого піднесення національної економіки, в основі податкової реформи — заходи, спрямовані на захист і підтримку вітчизняного товаровиробника, що означає кардинальне зниження всіх податків. Сума прямих і побічних податків не повинна перевищувати для виробника — 20 %, інших — 35 %. Сумарний податок на зарплату — не більш як 25 %;

з) забезпечення порядку і твердої дисципліни на всіх рівнях. Відповідальність перед законом від Президента до робітника — рівна.

КАРАБАНОВ Микола Федорович

1949 року народження, трудову діяльність розпочав з 15 років. Виховувався в дитячому будинку м. Харкова. Освіта — вища. З 1973 року і дотепер — служба у Збройних силах України. Учасник ліквідації аварії на ЧАЕС в 1986 р. Одружений. Маю доньку. Мешкаю в районі.

Біографічні відомості

Я, Карабанов Микола Федорович, народився 31 березня 1949 р. в ст. Свекловична Ракитянського району Белгородської обл. в сім'ї робітника.

З 1950 р. був у дитячому будинку № 1 м. Харкова, де і закінчив 1964 року 8 класів.

У 1964 р. вступив до Харківського ПТУ № 3 електромонтажників, 1966-го закінчив навчання.

З 1967 р. заочно навчався в Полтавському електротехнічному технікумі, який закінчив у 1969 р. за спеціальністю технік-електрик. У 1969 р. Кременчуцьким РВК був направлений для вступу в Тюменське вище військово-інженерне училище, зарахований 30.08.69 р. 1973 р. закінчив Тюменське вище військово-інженерне училище і направлений в ГРВН для подальшої служби. З 1973 р. по 1978 р. служив у в/ч 80340 і в/ч 47844.

У 1978 р. донині — служба у Збройних силах України. Військовий комісар.

Основні положення передвиборної програми:

Скасування недоторканності депутатів всіх рівнів.

Головна мета депутатської діяльності — посилення контролю за виконанням законів державними та комерційними структурами.

Активно відстоювати права ветеранів війни та праці.

Несвоєчасна виплата зарплати, пенсій, стипендій не може бути виправдана ніякими об'єктивними труднощами.

Підтримувати відкриття кордону між Білоруссю та Росією.

Офіцери, прапорщики та працівники Збройних сил реорганізуються у професійну високооплачувану армію.

Підвищення мінімального розміру пенсій до межі малозабезпеченості, проведення ефективних реформ пенсійної системи. Запровадження кримінальної відповідальності керівників підприємств, установ та організацій за затримання виплат грошей.

Відродження вітчизняного виробника і національного виробництва. Створення надійних робочих місць, подолання безробіття.

Прийняття законів, що гарантують справжнє відродження культури, освіти, науки, безплатне медичне обслуговування.

— Негайне повернення громадянам, передовсім пенсійного віку, їх заощаджень в установах Ощадбанку, а також повернення громадянам страхових внесків в установах Держстраху, вкладів у довірчі товариства та інші кримінально-фінансові структури.

— Рівні умови розвитку всім формам власності.

— Матері, діти і літні люди — привілейовані верства суспільства.

— Надати працівникам освіти, науки, культури, медицини статусу державного службовця.

Не піддаватися емоціям, мислити і приймати виважені рішення, постійно радитися з виборцями.

Вирішувати питання благоустрою в окрузі, розвитку соціально-культурної сфери виборців.

Шановні виборці! Якщо ви за реальні зміни на краще в нашому житті, зупиніть свій вибір на кандидатурі М. Ф. Карабанова.

КАРНАУХ Микола Васильович

Біографічні відомості

Народився 14 грудня 1958 року в селі Мелехи Чорнухинського району Полтавської області в сім'ї колгоспників.

Після закінчення середньої школи 1976 року вступив до Саратовського вищого військового командного училища ім. Ф. Дзержинського МВС, яке перший за історію училища закінчив з золотою медаллю у 1980 році. Офіцерську службу розпочав на посаді командира взводу військової частини 5403 у Києві. Брав активну участь в охороні громадського порядку і безпеки під час проведення ігор XXII Олімпіади в Києві. З грудня 1980 року по листопад 1982 року — заступник командира роти. В листопаді 1982 року комсомольці обирають його звільненим секретарем комітету комсомолу.

Проходячи службу в Київському спеціалізованому моторизованому полку міліції Внутрішніх військ, організовував і безпосередньо ніс бойову службу з охорони громадського порядку і безпеки громадян в Мінському, Подільському та Шевченківському районах міста Києва. Особисто затримав 18 злочинців, чотирьох із них озброєних. За період навчання і служби у внутрішніх військах МВС отримав ряд заохочень від командування училища внутрішніх військ, міністра внутрішніх справ. Занесений до Книги пошани училища, Внутрішніх військ колишнього СРСР, полку.

У 1984 році, в період зародження боротьби з корупцією, був направлений на роботу в органи державної безпеки. В 1984—1985 роках навчався на Вищих курсах військової контррозвідки. З 1985 року — на оперативній роботі в органах військової контррозвідки.

У травні-червні 1987 року брав участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. У 1990 році виконував спеціальні завдання в надзвичайних ситуаціях у врегулюванні міжнаціональних конфліктів в Абхазії і Нагірному Карабасі. Вів роботу для недопущення жертв серед особового складу частин спеціального призначення і повернення їх в пункти постійної дислокації в Україні.

З січня 1992 року працював в управлінні СБУ по Полтавській області. У квітні-травні 1992 року виконував доручення в районі надзвичайного стану на кордоні України з Молдовською Придністровською Республікою. Підполковник.

31 липня 1994 року на повторних виборах обраний народним депутатом України. Організатор і співголова депутатської групи «Незалежні», голова правління СДПУ, член комітету з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією. Брав участь у розробці багатьох законопроектів, є одним з авторів Конституції України. Член координаційної Ради всеукраїнської Спілки «Соціальна справедливість», до якої входять Організація ветеранів України, Українська Спілка ветеранів Афганістану та Спілка Чорнобиль України. Освіта — вища. Юрист. Почесний магістр права. Закінчив Вищі курси військової контррозвідки, Національну юридичну академію, навчаюся в аспірантурі.

З 1994 року й дотепер разом з сім'єю проживаю в місті Києві.

Одружений, маю двох дітей: доньку і сина, які народилися і росли в Києві.

Мій девіз: повага до людини, законність, чесність, принциповість і висока професійність.

Передвиборна програма

Протягом останніх семи років в Україні існує **політично безвідповідальна** перед населенням влада, яка довела свою повну зневажливість до нього і непотрібність, є ненависною для людей, які чесною працею звикли заробляти собі на життя, а тому така влада не має права на подальше правування.

Щоб змінити наше життя, життя наших дітей і внуків із **злиденного на повноцінне**, пропоную:

1. У галузі економіки

Для збільшення виробництва завантажувати та раціонально використовувати наявні виробничі потужності, створювати підприємства **середнього** та **дрібного** бізнесу.

Головне — повернути заборгованість, **збільшити зарплати та пенсії**, забезпечити роботою кожного працездатного.

Немає роботи і зарплати у робітника, службовця — без зарплати **керівник!**

Для виконання цих завдань потрібно:

1.1. Реформувати податкову систему з тим, щоб вона сприяла виробникам та малому підприємництву.

Не оподатковувати:

— індивідуальні доходи на рівні вартісної та натуральної величини набору продовольчих і непродовольчих товарів, який задовольняв би основні фізіологічні і соціально-культурні потреби людини (мінімальний споживчий бюджет — МСБ);

— прибуток підприємств, що спрямовується на внутрішні інвестиції;

зменшити податки! Помірні податки платять усі!

Максимум податкових надходжень залишати в бюджеті Києва.

1.2. Провести реальну **грошово-кредитну реформу, спрямовану на розвиток виробництва.** Основними механізмами мають стати **державні кредити** у виробництво та **компенсація** громадянам втрат від знецінення **заощаджень.**

1.3. Для сприяння **зниженню цін** на головні ресурси встановити публічний контроль за посередницькою діяльністю на сировинних та енергетичних ринках.

1.4. Для збільшення виробництва і споживання вітчизняних товарів відмовитися від ввезення неякісних, часто шкідливих для здоров'я іноземних товарів. Імпорт в умовах кризи має бути тільки критичним, тобто тільки тієї продукції, яку ми не виробляємо, а обійтися без якої не можемо.

1.5. Ввести систему державних контрактів, державних замовлень, державних дотацій та державних кредитів.

1.6. Для захисту прав дрібного бізнесу ввести повідомчу реєстрацію новостворених підприємств та спеціальну систему адміністративних судів.

1.7. Відновити ефективну та гнучку систему підготовки кваліфікованої робочої сили.

1.8. Для збільшення споживання до 70—80 % від суми всіх товарів, вироблених за рік у грошовому виразі (ВВП), сприяти зростанню частки зарплати в структурі валових витрат на випуск продукції в середньому до 20—30 % та у ВВП до 60—70 %.

Зростання виробництва можливе тільки через збільшення споживання.

Найкращий інвестор — платоспроможний внутрішній споживач!

1.9. Провести реформу системи оплати праці, яка має включати перегляд тарифної сітки, а також збільшення тарифної частини в структурі зарплати до 80 %.

1.10. Провести реформу системи загальнообов'язкового державного соціального страхування (передусім пенсійного страхування) на засадах незалежності від інших державних доходів та видатків, персоніфікації, залежності від стажу та заробітної плати.

В умовах кризи мінімальну пенсію та зарплату має бути встановлено на рівні вартісної величини МСБ, а максимальні — більш від мінімальних у 4—5 разів.

2. Соціального захисту населення:

Продовжуватиму роботу над удосконаленням законів, які дали б громадянам (їх спадкоємцям) у найближчі 4—6 років повернути проіндексовані з урахуванням інфляції вклади в установах Ощадбанку і Укрдержстраху, які вони мали станом на 2.01.1992 року.

Працездатному населенню — роботу! За роботу — зарплату, яка забезпечувала б гідні умови життя.

Непрацездатним — державні гарантії соціального захисту!

Зважаючи на те, що материнство заслуговує особливої уваги та підтримки суспільства, пропонуватиму:

— зарахувати до загального стажу для отримання пенсії за віком час із догляду та виховання дітей до 12 років;

— встановити розмір виплат самотнім матерям, доходи яких менші від мінімального споживання бюджету, до розміру МСБ на кожну людину (включаючи дітей).

Добиватимуся державної підтримки приватного будівництва та придбання житла, а також легалізації ринку житла, а також державні гарантії на одержання кредитів у комерційних банках.

Добиватимусь, щоб держава створила для інвалідів і учасників війни, ветеранів праці і Збройних сил, всіх громадян похилого віку, пенсіонерів умови для повноцінного життя, забезпеченої старості. Значну увагу приділятиму проблемам соціального захисту осіб, які постраждали внаслідок ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, ветеранів Афганістану. Турбота про сім'ю, матір, дитину.

3. Державно-правового будівництва:

Конституцію України — в життя!

Головним завданням є здійснення послідовної адміністративної, парламентської, муніципальної та судової реформ з метою перетворення держави в інституцію, що забезпечує і реально гарантує дотримання конституційних прав і свобод громадян.

У зовнішньополітичній сфері діяльність владних структур спрямовувати на забезпечення національних інтересів і безпеки нашої держави через підтримку мирного та взаємовигідного співробітництва із членами світового співтовариства за загальновизнаними нормами і принципами міжнародного права.

Російська федерація — стратегічний партнер!

Зміцнення слов'янської спільноти, пріоритет зовнішньої політики.

Європа — наш спільний мирний дім!

У сфері оборонної політики послідовно і рішуче законодавчо домагатимуся переходу до професійної армії.

4. Політика в галузі освіти, охорони здоров'я, науки та культури, забезпечення екологічної безпеки.

Як один з авторів Конституції України всіляко добиватимуся втілення в життя ст. ст.53, 54, 49, 50 Конституції України. Доб'юся реалізації норм:

У державних і комунальних закладах — освіта і медична допомога — безплатні!

Усіляко сприятиму відродженню історико-культурних пам'яток Києва, добиватимуся, щоб Київ дійсно став столицею європейського рівня, з реальною системою місцевого самоврядування. Міського голову повинні безпосередньо обирати кияни.

Разом з іншими народними депутатами від Києва домагатимуся втілення коштів для зменшення шкідливих наслідків чорнобильської катастрофи.

5. Боротьба з організованою злочинністю та корупцією.

Під час підготовки прийняття Конституції України особисто голосував проти депутатської недоторканності.

Ініціювалу зміни до Конституції, які скасовували б депутатську недоторканність і недоторканність Президента України. Перед законом повинні бути рівні всі!

Добиватимуся прийняття законів про декларування доходів громадян, де передбачити механізм особливо пильного контролю за доходами правлячої еліти, який запобігав би використанню влади з корисливою метою.

Вірно і чесно служитиму людям і державі, в разі обрання мене працюватиму разом з Олександром Морозом у фракції «Лівий центр».

МИХАЙЛЕНКО Сергій Петрович

Біографічні відомості

Основні положення

Народився 28 листопада 1959 року в Києві, в сім'ї робітників. Українець. В 1979 році, по закінченні Київського технікуму електронних приладів, почав трудову діяльність на заводах Києва — «Генератор», «Медапаратура», де пройшов шлях від фрезерувальника, техніка-технолога, інженера до начальника цеху заводу «Промприлад» м. Таллінна.

У 1987 році, без відриву від виробництва, закінчив Київський політехнічний інститут, за фахом інженер-механік.

З 1989 року директор компанії «МІК».

Виховую сина Марка.

Батьки — пенсіонери.

Передвиборна програма

Основні положення

Відродження економіки України — шляхом підтримки власного виробника, зокрема через запровадження нових технологій, зменшення податкового тягаря;

захист економічних інтересів України у міжнародних стосунках — політика для економіки, а не економіка для політики, насамперед з Росією і країнами СНД;

держава повинна забезпечити кожного працездатного громадянина роботою і гарантувати вчасну виплату заробітної плати. Інакше така держава має потребу в нових керівниках;

проведення земельної реформи. Законодавчий захист приватної власності на землю, ліквідація штучних монополій на торгівлю добривами і сільгосптехнікою, пально-мастильними матеріалами;

надання міцних соціальних гарантій: пенсіонерам —пенсії, на які можна жити; молодим сім'ям — пільгові кредити на придбання житла; інвалідам — соціальна адаптація через створення спеціальних робочих місць;

розробка програм зайнятості — забезпечення першого робочого місця після навчання, гарантії здобуття освіти;

реальна боротьба з корупцією і злочинністю. Утвердити в Україні принципи верховенства права, рівності кожного члена суспільства перед законом, неминучість покарання за протиправні дії. Свобода — не вседозволеність, а висока відповідальність;

сприяти реорганізації Збройних сил у професійну високооплачувану армію в оптимальних розмірах;

утвердження принципу гуманізму. Люди повинні мати справді безплатну медичну допомогу від держави;

відродження духовності: людина, що забуває дорогу до храму, іде до концтаборів і братовбивства.

НЕСТЕРЕНКО Лідія Степанівна

Біографічні відомості

Народилася 25 березня 1959 року в селі Мостище Калуського району Івано-Франківської області.

Освіта вища — Національний університет ім. Т.Шевченка (1983 р.). У 1997 р. закінчила Українську Академію державного управління, здобувши економічні та юридичні знання, досвід державницької діяльності і захистивши дисертацію на ступінь магістра державного управління.

Увесь трудовий стаж (20 років) — педагогічна робота в середніх школах № 132 і № 156 м. Києва. Відмінник народної освіти України, учитель-методист, має публікації з проблем реформування школи. З грудня 1997 р. — заступник начальника Головного управління освіти.

З 1990 р. — депутат Київської міської ради. У 1994 р. обрана головою постійної комісії Київради з освіти, місцевого самоврядування, засобів масової інформації та об'єднань громадян. Депутатські обов'язки виконувала сумлінно. Надіслала близько 1000 запитів та клопотань для розв'язання соціальних та економічних проблем на Мостицькому масиві. Сприяла введенню в дію АТС-460, упорядкуванню території мікрорайону (озеленення, будівництву дитячих майданчиків, асфальтуванню доріг), довела до реального проектування будівництво Великого окружного шляху, фізкультурно-оздоровчого комплексу, кабелювання ЛЕП, організувала матеріальну допомогу малозабезпеченим та багатодітним сім'ям, відстояла окремий рядок у бюджеті Києва для Пущі-Водиці як курорту державного значення, боролася проти розтринькування комунального майна. Завдяки її зусиллям відновлено діяльність 120 рад мікрорайонів і забезпечено їх фінансування, столичним освітянам збільшено доплату за класне керівництво у 5 разів, відремонтовано десятки загальноосвітніх шкіл, отримали значну фінансову допомогу 23 школи-інтернати, споруджено дитсадок і завершується проектування школи у Пущі-Водиці.

Брала участь у розробці законопроектів «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про столицю України — місто Київ», «Про державну підтримку позашкільних закладів освіти», Статуту Києва.

Українка. Син Сергій — студент.

Передвиборна програма

Україною керують мафіозні клани, колишня компартійна номенклатура, знахабнілі чиновники, які тягнуть нас у прірву, бо їм чужа Україна і байдужа доля українців. Реформування економіки, освіти, захисту прав громадян призупинено на користь «прихватизації» високопоставлених чиновників, мафіозних об'єднань від банківських до рекету. Тому вкрай необхідно, щоб до влади прийшли професійно підготовлені люди, чесні і відповідальні.

Я живу і працюю серед вас, шановні кияни, уже 25 років, знаю ваші проблеми і турботи, бачу шляхи їх подолання, маю здоров'я, практичний досвід і бажання допомагати кожному зокрема і всім разом.

Я за:

У сфері законності і правопорядку:

ефективну боротьбу зі злочинним світом, викорінення корупції;

У сфері економічній і соціального захисту населення:

приватизацію в інтересах усіх громадян України;

зниження податкового тягаря на виробника до 20% від прибутку;

формування бюджетної системи знизу, ліквідацію позабюджетних фондів; жорстку публічну звітність про витрачання бюджетних коштів; пріоритет медицини, освіти, науці, культурі;

стимулювання вітчизняного виробника і підприємця; розвиток малого і середнього бізнесу;

подолання платіжної кризи, ліквідацію практики невиплат зарплат, пенсій, стипендій; підвищення їх розміру в кілька разів;

підвищення розміру виплат жінкам, які перебувають у відпустці з догляду за дитиною до трирічного віку, з подвоєнням його з появою кожного наступного немовляти;

належну допомогу сім'ям, що мають дітей-інвалідів, багатодітним та неповним родинам, малозабезпеченим;

законодавче закріплення надання трирічної адресної допомоги молоді, яка перебуває у несприятливих для «соціального старту» умовах;

розв'язання проблеми працевлаштування молодих фахівців;

збільшення будівництва житла за рахунок надання громадянам довгострокових кредитів;

створення центрів соціальної реабілітації безпритульних.

У сфері освіти, науки, культури, охорони здоров'я:

створення цілісної системи безплатної національної освіти на засадах патріотизму і принципах християнської етики;

притягнення до відповідальності осіб і організацій за пропаганду насильства, злочинності та аморальності;

достатнє фінансування вітчизняної освіти, науки, культури, охорони здоров'я та належну оплату праці в цих галузях;

надання працівникам освіти статусу державного службовця;

забезпечення дотримання національно-культурних прав усіх етносів, що входять до українського народу;

забезпечення оптимальної безплатної медичної швидкої допомоги;

зміцнення матеріально-технічної бази спорту, моральне та матеріальне заохочення спортсменів і фахівців;

підтримку церков, конфесій, громадських організацій, засобів інформації, що стоять на позиціях української державності;

У сфері зовнішньополітичних відносин і національної безпеки:

рівноправні, взаємовигідні відносини з усіма державами, які врятують Україну від перетворення на сировинний додаток розвинених країн, на ринок збуту неякісної імпортної продукції;

захист природного середовища; надання Києву статусу міста, що постраждало від аварії на ЧАЕС, з відповідними пільгами для киян;

соціальну підтримку військовослужбовців та надання їм житла з поступовим переходом Збройних сил України на професійну основу.

У 221-му виборчому окрузі:

кабелювання повітряної лінії електропередач;

виведення Окружного шляху за межі Києва;

повну телефонізацію Мостицького, Мінського масивів та Виноградаря за доступними для громадян цінами;

розвиток інфраструктури обслуговування мешканців округу (будівництво метро, спортивно-оздоровчих комплексів, бюветів чистої питної води, ремонт закладів освіти).

Якщо ви, шановні виборці, зупините свій вибір на мені, обіцяю відмовитися від депутатського імунітету і надалі самовіддано захищати ваші інтереси та розв'язувати проблеми округу у владних структурах держави.

ОРОБЕЦЬ Юрій Миколайович

Біографічні відомості

42 роки, енергетик, кандидат технічних наук.

Народився в Івано-Франківську. Батько — інженер-енергетик (уродженець Івано-Франківської області), мати — лікар (родом з Ніжина Чернігівської області). З 1977 року проживає в Києві.

Закінчив з відзнакою Інститут нафти і газу та аспірантуру Інституту електродинаміки Національної академії наук України. Фахівець з питань управління в енергетиці. Автор 45 наукових праць, 2 монографій та 2 винаходів, низки публікацій з актуальних питань сучасної політики.

З 1980 до 1993 року працював в Інституті електродинаміки. За наукові роботи нагороджений медаллю конкурсу молодих учених АН України та срібною медаллю ВДНГ СРСР.

З 1989 до 1993 року входив до складу правління Товариства української мови ім. Т. Шевченка.

Вільно володіє німецькою мовою.

1992 року пройшов правову і політологічну практику в бундестазі (парламенті ФРН). Ознайомився з роботою структур НАТО (Брюссель) та польського сейму (1993), Сенату та Конгресу США (1994).

З 1994 року — народний депутат України, заступник голови депутатської групи «Реформи», член Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту та зв'язку.

З 1998 року — голова комісії з питань законності правозахисного об'єднання «Ми».

Одружений, виховує школярів — сина та доньку. З 1987 року проживає на Оболоні у трикімнатній кооперативній квартирі.

Відомості про роботу у Верховній Раді України

Вносив поправки до Конституції та до 20 законів України. Брав участь у розробці «Програми розвитку енергетики України до 2010 року», Закону «Про енергетику». Ініціював розробку закону про довірчі товариства, який унеможливив надалі фінансові махінації з грішми громадян.

Був секретарем парламентської комісії з питань оптимізації ринку енергоносіїв, яка викрила грабіжницьку діяльність газових трейдерів та енергетичних компаній на користь найвищих посадових осіб держави.

Оприлюднював з парламентської трибуни, як влада порушує Конституцію. Був ініціатором 10 подань до Конституційного суду.

Під час конституційного процесу відстоював ідею ухвалення демократичної Конституції в сесійному залі. Разом з однодумцями зробив усе для того, щоб не допустити білоруського сценарію прийняття авторитарного проекту Конституції, що мав роздерти Україну навпіл.

Не раз особисто в прямому ефірі пропонував Л.Кучмі теледебати з приводу корупції у верхніх ешелонах влади та загрози національній безпеці України. Ініціював понад 100 подань в правоохоронні органи.

Разом з однодумцями підготував та розповсюдив серії газетних статей (що вийшли мільйонними тиражами) про проблеми національної безпеки, принципи організації влади, порушення законів та корупції в державі.

За звітний період провів 67 прийомів громадян та 35 зустрічей з виборцями. Понад 600 громадянам вдалося допомогти.

За час депутатської діяльності квартир, дач, машин не отримував. Після обрання депутатом вів виключно депутатську роботу — на сесійних засіданнях, у комітетах та комісіях. Підприємницьку діяльність не вів.

Після ухвалення Конституції разом з більшістю депутатів з групи «Реформи» публічно через газету «Голос України» відмовився від нагород.

Передвиборна програма

Порядок і довіра

У державі

Повага до Конституції. Відновлення дії законів для захисту людини від можновладців.

Імпічмент та відставка Леоніда Кучми з посади Президента, притягнення його до судової відповідальності.

(За порушення Конституції та законів, встановлення режиму правового хаосу в інтересах свого оточення, трастові афери, антиконституційне узаконення іноземних військових баз, злочинну кадрову політику, використання бюджету на особисту розкіш).

Викорінення злочинності та корупції з вищих ешелонів влади.

Формування парламентською більшістю уряду національної довіри.

Запровадження практики судової відповідальності членів уряду за нецільове використання бюджетних коштів, невиплату зарплати та пенсій.

Недопущення диктату інших держав та їх капіталу в питаннях, що визначають національну безпеку України, зокрема щодо постачання енергоносіїв, транспорту та споживання газу.

В економіці

Тимчасове зменшення податків до 20% для швидкого виведення економіки з тіні. Після нормалізації роботи підприємств доведення максимального сумарного податку до 30%.

Зосередження бюджетних коштів у пріоритетних напрямах: переробній промисловості, енергетиці, літако-, машино- та суднобудуванні, науці, культурі, освіті, охороні здоров'я, вихованні молоді.

Достойний людини соціальний захист пенсіонерів, інвалідів, сиріт, багатодітних.

Державні програми створення нових робочих місць для безробітних та молоді.

ПАНФІЛЕНКО Володимир Наумович

Біографічні відомості

Українець, громадянин України, народився у 1937 році.

Маю вищу юридичну та вищу педагогічну освіту.

Напрям моєї трудової діяльності — захист Батьківщини.

Працював юристом у Київраді 21-го скликання, у комісіях соціального захисту та прав людини, а також з ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи.

Учасник створення закону про мови в Україні, рішення Київради про військовий призов киян, Спілки воїнів-інтернаціоналістів, у липні 1990 року.

Захищав голодуючих студентів у жовтні 1990 р.

Учасник І Міжнародної термінологічної конференції у Ризі.

У 1994, як офіційний представник Київради, у суді захищав комунальну власність міста Києва, усіх киян від незаконних посягань намісника Президента України в Києві.

Вільно пишу й розмовляю українською та російською мовами.

Передвиборна програма

Громадяни України! Шановні мої співвітчизники!

Шість років в Україні тривають реформи. А до яких змін вони призвели?! Засмутилися очі матерів, зневірилася молодь, потерпають військові та міліція.

Молодіжна політика в Україні потребує змін. Потрібен закон про захист молоді!

Президент України має видати указ про радників президента з питань молоді!

В Україні потрібен конституційний закон про невійськову альтернативну службу!

Президент України має видати указ про соціальні гарантії військовослужбовцям, вивільнюваним із Збройних сил України, та відшкодування матеріальних втрат!

Охорона громадського порядку в Україні потребує матеріального забезпечення!

Правоохоронці потребують страхування життя так само, як і військовослужбовці!

Ветерани війни та праці потребують матеріального захисту за рахунок держави!

В Україні потрібен закон про державне грошове забезпечення матерів з дітьми!

Президент України має видати указ про виконання грошових зобов'язань!

В Україні запроваджено натуральну оплату праці! Це обмеження прав трудящих!

В Україні порушено норми кодексу законів про працю.

Про підприємство в Україні.

Закон про оплату праці. Закон про охорону здоров'я. Закон про власність.

Закон України про господарські товариства.

Закон України про підприємництво.

Закон про міліцію, закон про Збройні сили України та соціальні гарантії.

Генеральні угоди профспілок з урядом України від 1992 та 1995 рр. не діють.

В Україні утверджується середній клас приватного виробника і бізнесмена!

В Україні потрібен закон про легалізацію та захист приватних капіталовкладень!

Лише за цих умов до України повернуться вивезені капітали, почнуть працювати реформи!

А що скаже майбутній Президент України про реформу «судової влади в Україні»?

Народні депутати повинні позбутися будь-яких пільг перед своїми громадянами.

Закон про столицю України надасть Києву статус федерального округу?!

Це призведе до федералізації держави.

А що скаже майбутній Президент України про федеральний устрій держави!?

ПЕСОЦЬКИЙ Віталій Валерійович

Біографічні відомості

1. 34 роки. «Стрілець». Проживає на Оболоні в 221-му виборчому окрузі.

Має дружину — Оксану, трьох дітей — Олесю, Ярославу та Олександра.

Генеральний директор приватного Інституту економіки, права та систем управління Песоцьких

2. Цілеспрямована людина. Професійний політик. Один із засновників програми «Президент 2010».

3. Навчався у гуртках з боротьби самбо, бальних танців, живопису, шахів. Досяг високої майстерності.

Проходив службу у прикордонних військах. Має відзнаки.

Отримав досвід та зібрав методики підготовки фахівців у провідних країнах Європи.

Оволодів професіями журналіста, інженера, економіста, викладача, управлінця.

Вів підприємницьку діяльність більш як з 20 напрямів і обіймав директорські посади у п'яти фірмах. Досяг визнання.

4. До сучасних політичних партій принципово не входить за відсутністю у них чітких економічних моделей суспільства, але поважає усіх талановитих та кваліфікованих професійних політиків.

5. Любить людей і вірить у них. Але не терпить лінощів і непорядності. Поважає віру у Бога. Інколи здається, що якась вища сила керує ним і допомагає йому.

6. Особисті цілі Песоцького:

— стати одним з найкваліфікованіших різнобічних фахівців світу;

— допомогти тисячам і мільйонам людей розкрити свій потенціал, знайти свою справу, отримати необхідні знання і кваліфікацію, можливість для натхненної праці одночасно для себе, сім'ї і суспільства;

— допомогти скривдженим;

— навести порядок у країні;

— створити нову ефективну систему **державного управління.**

Передвиборна програма (нестандартна)

Наприкінці 1995 року спільно з колективом Інституту економіки, права та систем управління Песоцьких, випускниками, що очолюють свої фірми і займають керівні посади у державних, комерційних структурах та інофірмах, було започатковано

програму «Президент-2010».

Програма чітко розрахована на 15 ступенів (15 років).

Цілі програми:

а) допомогти кожній людині розкрити свій потенціал, знайти свою справу, отримати необхідні знання і кваліфікацію, реалізувати себе на 100 % і натхненно працювати на себе, сім'ю і державу одночасно;

б) підготувати величезну кількість фахівців, відібрати найталановитіших, надати їм можливість для набуття досвіду і створити умови для інтенсивного просування їх до керівництва державою.

Головне — непідготовлені люди не мають права керувати державою.

Для подолання усіх проблем і криз ми розробили нову **прогресивну економічну модель** суспільства, яку Песоцький назвав «науковим фундаменталізмом», з принципово новою ефективною **системою державного управління.**

Це чітка фундаментальна політична, економічна та промислова система, що є результатом цілеспрямованої багаторічної праці з досконалого вивчення законів психології, філософії, релігії, економіки, інженерії, права, діловодства, систем управління державою та суспільством, історії, інших суміжних праць, а також цільових спостережень та експериментів і в нашій країні, і за кордоном. Вона є синтезом американської, німецької, японської моделей зі збереженням окремих досягнень радянської системи та запозиченими механізмами з Об'єднаних Арабських Еміратів.

Концепція, наукове обгрунтування та механізми висвітлюються у пресі, телепередачах та відеофільмах.

Нова концепція величезними темпами набирає прихильників.

Але ваша підтримка та кожен голос сьогодні і в майбутньому можуть стати вирішальними.

Ми не просто пропонуємо голосувати за нас. Ми пропонуємо знайти можливість докладно ознайомитися з програмою і приєднатися до великої мети, зробити гігантський крок у майбутнє і разом з нами увійти в історію.

Збіг обставин, фахівців, безкорисливі помічники і, здається, сам Бог допомагають Песоцькому.

РАДІОНОВ Василь Семенович

Біографічні відомості

Я, Радіонов Василь Семенович, народився 4 березня 1952 року в с. Межилісці Народицького району Житомирської області. Батько працював у редакції районної газети, мати — у відділі освіти.

З переведенням батька на роботу в Андрушівську районну газету сім'я 1959 року переїхала до Андрушівки Житомирської області. Там пішов у перший клас середньої школи № 1, де навчався до 1962 року.

Після закінчення восьмого класу в 1967 році вступив на навчання до Бердичівського машинобудівного технікуму.

По закінченні навчання в технікумі працював на Іжевському папероперобному заводі важкого машинобудування.

У 1971 році був призваний на службу до лав Радянської Армії. Службу закінчив у Німеччині в 1973 році.

Після демобілізації в 1974 році успішно склав іспит і вступив до Київського інституту цивільної авіації на інженерно-економічний факультет.

У 1979 році отримав диплом економіста повітряного транспорту і був направлений на роботу в Інститут комплексних транспортних проблем.

У 1980 році отримав запрошення на роботу в органи внутрішніх справ на повітряному транспорті. Пройшов шлях від оперуповноваженого лінійного відділу у боротьбі з розкраданням державної власності до заступника начальника оперативного відділу республіканського УВС на транспорті.

За період роботи викрито низку тяжких злочинів у системі партійно-господарських структур. Двічі нагороджений відзнаками міністра внутрішніх справ СРСР.

У 1986 році закінчив Київську вищу школу МВС України. Отримав кваліфікацію юриста-правознавця.

У 1987 році переведений в Київську вищу школу МВС на кафедру оперативно-розшукової діяльності органів внутрішніх справ. Проблеми діяльності оперативно-розшукових підрозділів розглядалися в численних статтях та монографії, що виходили протягом 1987—1992 рр.

У 1990 році закінчив аспірантуру Академії внутрішніх справ України.

Уже на той час було очевидно, що чесне підприємництво, що зароджується в державі, потребує об'єктивної інформації щодо партнерства по бізнесу, щоб уникнути втрат матеріального характеру. Це наштовхнуло на думку про створення спеціалізованої інформаційної системи, яка попереджувала б комерційну небезпеку, та страхової компанії, яка могла б відшкодувати спричинені різними обставинами збитки.

З 1992 року — керівник спеціалізованої страхової компанії «СКІФ».

Передвиборна програма

Усі обіцяють, ми — діємо!

1. Забезпечення державою права на працю, на оплачувану роботу.
2. Гарантія права безоплатної медичної допомоги.
3. Введення експериментальної системи потрібного для людей медичного страхування в межах округу № 221.
4. Свобода критики Уряду і Президента.
5. Створення в органах влади атмосфери нетерпимості до бандитизму, корупції та хамства.
6. Притягнення до відповідальності злочинців, що довели країну до зубожіння.
7. Захист соціальних прав пенсіонерів, інвалідів, студентів, військових.
8. Підвищення мінімального рівня пенсій на 35 %.
9. Повернення вкрадених коштів вкладникам трастів за рахунок створення державного і спеціальних міських фондів.
10. «Чорнобильцям» — забезпечення всіх соціальних гарантій.
11. Зниження оподаткування до 25 %.
12. Негайне прийняття закону про столицю України, з широкими правами на самоврядування.
13. Захист молоді, материнства і дітей, підтримка проекту молодіжного житлового будівництва шляхом одержання на 20 років іпотечного кредиту.
14. Орієнтація на конструктивні, дієві сили у Верховній Раді України, посилення процесу законотворення.
15. Постійна турбота про людей в окрузі № 221, які потребують соціальної підтримки.

Держава для людей, а не люди для держави!

САМОФАЛОВ Геннадій Григорович

Біографічні відомості

Рік народження — 10.11.1945.

Місце народження — м. Тула, Росія.

Національність — росіянин.

Освіта — вища.

Військове звання — генерал-майор.

Сімейний стан — одружений. Має сина, внука та внучку.

Нагороджений орденом «За службу Батьківщині у Збройних Силах СРСР» III ступеня, дев'ятьма медалями.

Безпартійний.

У 1961 році 15-річним юнаком пішов працювати токарем на Тульський збройний завод. З 1966 року призваний на службу до Збройних сил, яким і присвятив своє життя. Пройшов тяжким шляхом від солдата до генерала. У 1994 році обраний народним депутатом України, був головою підкомісії із соціального захисту військовослужбовців та головою підкомітету з питань бюджетних асигнувань силових структур держави. З 1996 року — член постійних комітетів Парламентської Асамблеї Ради Європи.

Програма дій кандидата в депутати до Верховної Ради України Самофалова Геннадія Григоровича

Добиватися смертної кари корупціонерам та мафіозі, що винищують народ України.

Для закону не повинно бути рангів та чинів, усі підсудні.

Втілювати в життя закони, які стверджують, що державу створено для людини, для її захисту, для її блага;

примусити виконавчу владу виконувати закони держави, що гарантують права громадянам України, незалежно від ознак національності та політичних переконань;

повернути обличчям державу і суспільство до проблем армії та флоту.

Армія та флот — не кладовище для молодого покоління, а школа мужності, достоїнства і патріотизму.

Вирвати молодь з лап злочинців, закордонних вихователів, наркоманів, проституції.

Наші діти та онуки повинні працювати на рідну землю, а не помирати рабами на чужині.

Вирішити питання створення нових робочих місць. Народу не потрібні подачки, йому необхідна робота та зароблені гроші;

віддати населенню заощадження, які в нього вкрала держава, створити умови для життя пенсіонерів;

зменшити податки до рівня, що стимулює виробництво, дає дихати підприємству і збагачує державу;

притягти до кримінальної відповідальності державних діячів, які проводять у життя політику платного лікування та одержання освіти;

затримання виплати зароблених грошей, пенсій — злочин проти держави та громадян України.

Державні діячі повинні відповідати за цей злочин свободою та особистим майном.

Створити умови для відродження слов'янської єдності, православних традицій, людської культури.

У зовнішній політиці:

забезпечити створення економічного союзу з державами СНД, насамперед з Росією;

не допустити вступу України до НАТО;

відстоювати незалежність України.

СИДОРЕНКО Валентин Євгенович

Біографічні відомості

Народився 20 липня 1938 року у родині службовців.

У 1955 році закінчив десять класів у місті Донецьку, у тому ж році вступив до Ворошиловградського училища льотчиків, після закінчення училища служив у військових частинах винищувальної авіації.

Протягом тридцяти трьох років оволодів багатьма типами літаків-винищувачів і навчав підлеглих.

Протягом багатолітньої праці пройшов шлях від льотчика до командира повітряного авіаційного полку і начальника служби безпеки польотів об'єднання протиповітряного захисту.

Одружений, має двох дорослих дочок.

Член Комуністичної партії України.

Основні положення передвиборної програми

Відновлення істинно народної (демократичної) влади — ради народних депутатів трудящих, а не панів і підпанків, за відновлення бажаних досягнень соціалізму, що втрачено під час горбачовщини і партократів, які відокремилися від народу, від партії і були в ній п'ятою колоною;

здійснення економічної і політичної незалежності України від іноземного капіталу, доларового диктату МВФ і МБР, за негайне відновлення всебічного розвитку вітчизняного виробництва, науки і культури, ліквідації безробіття;

зміцнення військової безпеки і надійної захисноздатності України, заборону присутності військ НАТО на нашій слов'янській землі;

встановлення державної монополії на зовнішню торгівлю;

реформування фінансово-банківської сфери, вчасна виплата заробітної плати, пенсій, стипендій, повернення населенню грошових заощаджень;

рішуче припинення грабіжницької приватизації загальнонародної власності, нагромадженої багатьма поколіннями нашого народу;

конституційне визначення землі загальнонародною власністю, недозволеність (зоборона) її купівлі й продажу;

відновлення у новій якості штучно розірваних зв'язків між братніми слов'янськими народами Білорусі та Росії;

гарантовані права на працю і відпочинок, вибір професії відповідно до покликання, здібностей, освіти й суспільних потреб;

безплатна охорона здоров'я, забезпечення старості, оздоровлення навколишнього середовища, право на житло, безплатність усіх видів освіти, загальнодоступності цінностей культури і духовності;

надання радам трудових колективів права на розподіл здобутків виробництва, а також всебічного контролю за діяльністю адміністрації підприємств;

реальний соціальний захист військових службовців та працівників правоохоронних органів;

всебічна підтримка молодих сімей.

СЛАВОВ Микола Антонович

Біографічні відомості

Микола Славов — президент акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот», народний депутат України XIII скликання.

М. Славов двічі визнавався людиною року в українському судноплавстві (в останнє — у 1997 році) у номінації «Людина, під керівництвом якої організація досягла найвагоміших результатів». У 1998 році Миколу Славова визнано «Менеджером року». Втретє його обрано президентом Міжнародної асоціації судновласників Чорноморського басейну.

Микола Славов — кандидат економічних наук, його наукові розробки активно використовують транспортники всього світу.

Дружина Ніна все трудове життя пропрацювала вчителькою. Мають двох дорослих синів, трьох онучок і онука.

Народився Микола Славов 1 вересня 1926 року в селі Тернівці Миколаївської області у сім'ї українських болгар. Вищу освіту здобув у Одеському інституті інженерів морського флоту, закінчив аспірантуру цього інституту.

Ще в інституті серйозно захопився боксом. Незабаром увійшов до збірної України, тричі ставав чемпіоном республіки. Протягом багатьох років М. Славов — на чолі Федерації боксу України.

Після навчання М. Славов пройшов шлях від диспетчера вантажної ділянки Миколаївського порту до начальника Київського річкового порту, а з 1973 року беззмінно очолює Український річковий флот.

Під керівництвом М. Славова річковий транспорт України перетворився на передову високотехнологічну галузь. «Укррічфлот» витримує шалену конкуренцію з західними компаніями, стабільно виплачує гідну зарплату своїм робітникам і будує нові кораблі для України.

У 1992 році з ініціативи і під керівництвом М.Славова було проведено реформування річкового флоту і створено акціонерну судноплавну компанію «Укррічфлот» — перше в Україні акціонерне товариство відкритого типу. Це дало можливість не лише врятувати галузь від економічного краху, що його зазнала решта економіки, а й збільшити протягом п'яти років обсяги перевезень удвічі. Серед акціонерів АСК «Укррічфлот» — 200 тисяч фізичних осіб, і акціонери одержують не обіцянки, а дивіденди від акцій.

У 1994 році зборами акціонерів М. Славова було обрано президентом АСК «Укррічфлот».

Завдяки допомозі «Укррічфлоту», яким керує М.Славов, було збудовано дитсадки, школи, лікарні, житлові будинки, якими сьогодні користуються всі кияни. Особисту допомогу отримали тисячі малозабезпечених мешканців міста Києва.

Миколу Славова не раз обирали депутатом рад районного та міського рівнів, він був депутатом Верховної Ради України трьох скликань, представляючи там інтереси виборців Подолу. У Верховній Раді минулого скликання був членом Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку.

Рішуче виступав за прийняття закону про встановлення межі малозабезпеченості на рівні 70,9 гривні і перегляд на цій основі розмірів мінімальної заробітної плати і пенсії. Виступив проти несправедливого законопроекту «Про соціальне страхування», поданого Кабінетом міністрів, яким планувалося знизити соціальні гарантії громадянам, зокрема зменшити розмір коштів, що виплачуються за лікарняними листами. Виступив проти пропозиції щодо підвищення пенсійного віку до 65 років для чоловіків та 60 років — для жінок. Сприяв прийняттю законів про компенсацію вкладів населення, про збереження пільг учасникам війни, ветеранам праці, іншим соціально незахищеним категоріям громадян у сплаті за житло, комунальні послуги, проїзд у міському транспорті. Брав активну участь у розробці Закону «Про транспорт».

Микола Славов — ліквідатор аварії на ЧАЕС. Сто днів та сто ночей, починаючи з наступного дня після аварії, М. Славов та багато інших річфлотівців на баржах та катерах доставили мільйони тонн вантажів для аварійних робіт, врятувавши цим життя та здоров'я сотням тисяч киян.

Любить і знає напам'ять безліч віршів Кобзаря, закоханий в українську народну пісню.

Улюблений фільм М. Славова — «В бой идут одни «старики».

Улюблений актор — Леонід Биков.

М. Славов очолює благодійний фонд ім. Л. Бикова, який подає велику допомогу акторам—ветеранам українського кіно.

Передвиборна програма

Здолати кризу можна. Коли у сім'ю приходить скрута, починається велика праця, і немає жодної біди, яка не відступила б перед спільними зусиллями.

Не може бути багатства держави без добробуту кожного громадянина. Тому першочергове завдання — домогтися економічного піднесення в країні. Щорічне зростання національного доходу на 4—5 відсотків збільшить протягом двох років прибутки бідніших жителів України щонайменше удвічі, людей середнього достатку — у півтора разу, внаслідок чого сформується справжнє

Суспільство соціально захищених громадян.

Змінимо систему соціального захисту — реально допоможемо тим, хто за віком або у зв'язку із втратою здоров'я не може забезпечити собі гідний рівень життя. Для цього необхідно:

негайно провести пенсійну реформу — збільшити пенсії відповідно до реального трудового внеску та умов праці, скасувавши незаслужені пільги чиновникам;

запровадити особисті пенсійні рахунки, надати право передавати пенсійні заощадження у спадок, законодавчо захистити їх від знецінення;

встановити кримінальну відповідальність за затримку виплати зарплати, повністю компенсувати знецінені заощадження та облігації;

зберегти безплатне медичне обслуговування для соціально незахищених громадян;

розробити та втілити в життя спеціальні програми адресної допомоги та підтримки ветеранів війни та праці, людей похилого віку та інвалідів;

запровадити безпроцентне кредитування молодих сімей на початкове облаштування, будівництво або купівлю житла;

збільшити виплати молодим мамам та багатодітним сім'ям.

Усе це потребує грошей, яких не дадуть нам жодні іноземні кредити. Гідний рівень соціального захисту стане можливим, якщо відбудеться

Відродження національного виробництва.

Щоб запрацювали наші заводи і фабрики, а наші люди мали роботу, потрібно:

зменшити податковий тиск на підприємства, які ще працюють і щось виробляють, та надати короткочасні податкові канікули виробництвам, які мають шанс стати прибутковими;

спрямувати зовнішні та внутрішні кредити на розвиток виробництва та створення нових робочих місць;

законодавчо захистити внутрішній ринок країни від напливу іноземної продукції;

зменшити ставки оподаткування зарплати. Система, за якої сьогодні на 1 гривню зарплати припадає 1 гривня 20 копійок податків, є аморальною і підлягає ліквідації.

Хто хоче працювати на підприємстві і отримувати гідну зарплату — повинен мати таку можливість.

Але потрібно також усунути перепони зі шляху тих, хто хоче займатися підприємництвом, бо в найбагатших країнах світу до 70% населення зайняті в малому та середньому бізнесі.

Тому нам життєво потрібно, щоб стало реальністю

Вільне підприємство у вільній країні.

Головне — не заважати, а створити умови, за яких наші завзяті та працьовиті люди усе зроблять для себе самі. Для усунення бюрократичних рогаток потрібно:

спрямувати кошти фондів зайнятості на кредитування безробітних, що вирішили започаткувати власну справу;

ліквідувати системи, при яких зарплата податківців залежить від суми зібраних штрафів;

радикально скоротити кількість перевіряючих інстанцій;

оподаткування малих підприємств має зменшуватися в залежності від того, скільки робочих місць створено для місцевих жителів і наскільки висока зарплатня їм виплачується.

Однак вирішення економічних проблем буде чогось варте лише тоді, коли люди матимуть

Безпечне життя в правовій державі.

Громадяни України гідні спокійного життя у власних будинках, світлих і безпечних вулиць. Для цього необхідно:

залучити найширші верстви населення до боротьби із зловживаннями державних службовців;

більш жорстко карати посадових осіб (аж до найвищого рівня) за використання службового становища у власних цілях (корупцію);

покласти край терору злочинців і сваволі правоохоронних органів;

створити систему незалежних від держави безплатних юридичних консультацій;

забезпечити професійну переорієнтацію звільнених у запас військових, повністю виконавши програми будівництва для них житла.

Усього цього особливо потребує наш Київ, бо

Сильна столиця — сильна Україна.

Щоб кияни стали справжніми господарями свого міста, потрібно:

усі питання, що безпосередньо зачіпають життєві інтереси киян, вирішувати шляхом проведення місцевих опитувань і референдумів, результати яких повинні бути обов'язковими для влади;

заборонити вилучення до центрального бюджету сплачених киянами податків;

припинити втручання центральної влади в повсякденне життя столиці. Київ повинен мати більше, а не менше самоврядування, ніж інші міста;

через соціальні об'єднання мешканців змусити місцеву владу, державні і комунальні служби виконувати свої обов'язки;

прийняти жорстке екологічне законодавство і нарешті змусити чиновників усіх рангів усвідомити, що навколишнє середовище належить не їм і навіть не нам — ми просто взяли його в тимчасове користування у наших дітей.

Наш округ потребує розв'язання багатьох застарілих проблем — від очищення Оболонських озер до проведення нових маршрутів громадського транспорту. В будинках завжди має бути гаряча вода, вуличні ліхтарі ввечері і вночі мають світитися, ходити містом має бути безпечно у будь-який час доби.

Так має бути. І так буде!

Оголошення

ВАТ «Городоцьке верстатобудівне виробниче об'єднання «ГОВЕР»

повідомляє про скликання зборів акціонерів, які відбудуться 25 вересня о 13-й годині за адресою: м. Городок Хмельницької обл., вул. Леніна, 39. Реєстрація акціонерів з 9 до 12-ї години.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати діяльності ВАТ «ГОВЕР» за 1997 рік та перспективи товариства в 1998 році.
2. Внесення змін до статуту товариства.
3. Обрання членів спостережної ради та ревізійної комісії.
4. Питання реєстратора товариства.

Усім акціонерам прибути на збори з паспортом, сертифікатом акцій, а для довірених осіб —представників — мати доручення, завірене належним чином.

Телефон для довідок (03851) 3-18-53, 3-15-30.

Арбітражним судом (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушено справи про банкрутство:

ТОВ «Секрет-LTD», ю. а.: 253068, Київ, вул. Кошиця, 11; р/р 26008002221001 в АТ «Український інноваційний банк» справа № 20/274;

ПП «Катерина», ю. а.: 253121, Київ, вул. Світла, 6-А, кв.7; р/р 2600200955 в Акціонерному банку «Ажіо», справа № 4/128-б;

ТОВ фірма «Паритет», ю. а.: 253088, Київ, вул. Автотранспортна, 1; р/р 40467803 в АКБ «Градобанк», справа № 4-126-б;

МПБП «Берест», ю. а.: 253088, Київ, вул. Промислова, 14, р/р 7468389 в АКБ «Трансбанк», справа № 4/127-б;

СП «Одісей», ю. а.: 253152, Київ, вул. П. Тичини, 18; р/р 11609639 (26003301001139) в АКБ «Трансбанк», справа № 7/194-б;.

ТОВ «Полігон ЛТД», ю. а.: 252045, Київ, вул. Новопирогівська, 29; р/р 260051669 (467194) в АКБ «Легбанк», справа № 15/206;

ТОВ «Німфея», ю. а.: 253151, Київ, вул. Вербицького, 18; р/р 26000204539297 (3467621) у Києво-Святошинському відділенні банку «Україна», справа № 15/205;

МПП «Відродження», ю. а.: 252013, Київ, вул. Хутір Острів, ЗЖБК-2, ДСК-1; р/р 26004310021702 у Київській філії АКБ «Новий», справа № 20/275.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва за позовом АППБ «Аваль» порушив справу № 18/88 про банкрутство Державного комунального торгово-виробничого підприємства громадського харчування «Липки», юридична адреса: Київ, вул. Липська, 15; р/р 260091114 в АППБ «Аваль», МФО 300335, код 14305909; додатковий рахунок 26007010119980 в КБ «Княжий», МФО 300432).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цієї об'яви.

Арбітражний суд Тернопільської області (м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14 А) порушив справи про банкрутство:

1. № 676/3, МП «Оксамит», 283400, м. Теребовля, вул. Князя Василька, 121, р/р 26004200786001 у Теребовлянському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 338136;
2. № 1364/4, МВЕП «Терказ», 283400, м. Теребовля, вул. Січових Стрільців, 110, р/р 26006200728001 у Теребовлянському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 338136.

Майнові вимоги кредиторів та заяви можливих санаторів подавати до арбітражного суду протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 2/194-Б про визнання банкрутом Грицівського сільського споживчого товариства (281040, Хмельницька область, Шепетівський район, с. Гриців, сільське споживче товариство; р/р 26002030090 у Шепетівській філії банка «Поділля», МФО 315580, код ЗКПО 01771722).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Правление акционерного банка «INKO»

объявляет о том, что 22 сентября 1998 г. в 10.00 в помещении «Палацу дітей та юнацтва Старокиївського району» по адресу: г. Киев, ул. Дарвина,2 состоится общее собрание акционеров.

Повестка дня:

1. Отчет правления «О результатах деятельности банка в 1997 финансовом году».
2. Отчет ревизионной комиссии «О финансово-хозяйственной деятельности банка в 1997 году».
3. Об утверждении годовых отчетов правления и ревизионной комиссии банка.
4. Об утверждении годового баланса и отчета о прибылях и убытках банка.
5. Об утверждении отчета о проведении V эмиссии акций банка.
6. О внесении изменений в устав банка.

Регистрация участников будет проводиться 22.09.98 г. с 9.00 до 10.00 в здании «Палацу дітей та юнацтва Старокиївського району».

Желающим ознакомиться с материалами к общему собранию акционеров обращаться по адресу: Киев, ул. Мечникова, 18, ком. 101.

Тел. для справок: 573-93-32; 290-72-87.

У номер

● *Кіровоград*

Замість Леніна – Кравчук

Питання про перейменування вулиці Леніна вирішувалося на сесії Федорівської сільської ради, що на Кіровоградщині. Найбільшу підтримку знайшла пропозиція назвати вулицю ім'ям першого Президента незалежної України Леоніда Кравчука. І хоча остаточний вибір мають зробити селяни, як стало відомо нашому кореспондентові, майстерня одного з кіровоградських скульпторів уже отримала замовлення від Федорівської сільради на виготовлення меморіальної дошки з барельєфом Леоніда Макаровича. Цілком імовірно, її буде встановлено в центрі Федорівки до святкування Дня незалежності України.

● *Київ*

Енергоблоки відключають і підключають

Третій енергоблок ЧАЕС відключено від електричної мережі системою автоматичного захисту блочного трансформатора, повідомляє «Інтерфакс-Україна». Причина зупинення блоку поки що з'ясовується. Передбачається, що ремонтні роботи на цьому об'єкті триватимуть до 7 серпня. Хоча, на думку начальника інспекції з нагляду за системами управління Держатомнагляду Олександра Демчука, ремонт трансформатора 3-го енергоблоку ЧАЕС може затягнутися і на місяць.

А тим часом після завершення поточного ремонту, перевірки системи управління і захисту реактора підключено до електромережі 3-й енергоблок Запорізької АЕС, а також 1-й блок Хмельницької АЕС після закінчення планового ремонту.

Дата літературна, наслідки політичні

1 серпня, у 85-ту річницю смерті Лесі Українки, представники Політвиконкому Соціалістичної партії України поклали вінок на могилу Поетеси

Відразу зауважимо, що засоби масової інформації та преса по-різному відреагували на цю подію. На наш погляд, вона заслуговує більшої уваги. Й не тому, що, як тепер можна почути, журналісти, мовляв, «полівіли».

Здається, це перший випадок, коли представники лівого крила українського політичного спектра відкрито продемонстрували свою повагу до символу української інтелектуальної величі. Хоч би що хто казав, але досі ні націонал-більшовики Микола Скрипник, Василь Еллан-Блакитний, Олександр Шумський та їхні однодумці, ні українські соціалісти (дехто з них був особисто знайомий з Карлом Марксом та Фрідріхом Енгельсом) Сергій Подолинський, Юрій Бачинський, Михайло Павлик, Михайло Драгоманов та інші не одержали глибокої оцінки. Український соціаліст Микола Зібер першим в Російській імперії був визнаний К. Марксом як послідовник його ідей.

Зрозуміло, осторонь соціалістичної ідеї, щоправда, розуміючи її в загальнолюдському аспекті, не стояли й Іван Франко та Леся Українка. Вони наголошували, що розуміють її як етичну ідею, в основі якої стоїть свята мета — добробут народних мас.

До речі, не випадково, що учасники урочистого покладання вінка та журналісти обмінялися думками з приводу ролі та місця українських соціалістів в політичній боротьбі.

— Леся Українка — наша землячка, — зауважив перший секретар Волинського обкому Соцпартії Костянтин Тіщенко.— Й ми хочемо зробити все, щоб її ім'я не використовувалось як символ лише одними політичними силами.

Щоправда, інші представники Соцпартії, зокрема секретар Політради Володимир Кизім, намагалися переконати присутніх, нібито Леся Українка поділяла б переконання сучасних соціалістів, що вихід України з кризи лежить виняткво через входження в союз слов'янських держав тощо.

Здається, краще було б учасникам події ознайомитися зі статтею народного депутата від СПУ професора Валентини Гошовської, яка чітко окреслила політичний портрет видатної поетеси («Голос України» від 15 квітня 1997 р.).

Отже, соціалісти зробили рішучий крок у напрямі пошуків інтелектуальної опори своєї сучасної боротьби в творчому спадку національних величин, що не повинно пройти безслідно для позитивного сприйняття цих прагнень інтелігенцією України. Можливо, тепер сміливіше демонструватимуть своє ставлення до національного інтелектуального потенціалу й інші українські партії, близькі за ідеологією до СПУ?

Віталій АБЛІЦОВ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

...І змахне крилом «Жар-птиця»

«Таврійські ігри»

Білий лімузин-кабріолет тридцятих років вивіз на величезну сцену фестивалю «Таврійські ігри» дівчину, стилізовано загримовану під «Жар-птицю», символ свята музики. Співак Олександр Пономарьов галантно допоміг ступити красуні на сцену, а сам піснею розпочав офіційну програму відкриття.

Нинішній, VII Міжнародний фестиваль «Таврійські ігри» проходить під патронатом Президента України. Його привітання оголосив голова Херсонської облдержадміністрації Анатолій Касьяненко.

Фестиваль, окрім благодійницького спрямування, нинішнього року має й назву «Зеленого», оскільки проходить під гаслом «Збережемо природу для життя». За словами президента фестивалю Миколи Баграєва, оголошені суспільні ініціативи дадуть змогу об'єднатися людям доброї волі, котрі думають про природу.

Зірковий статус фестивалю огранували присутністю Надія Шестак, Ірина Сказіна, Віктор Павлик, Юрко Юрченко та чимало інших. Серед груп — вітчизняні гурти «Шао-Бао», «Спалахнув шифер», «Табула Раса», «Пісняри» з Білорусі, «Чайф» з Росії, «Ottawan» з Франції, «N-Trance» з Великобританії, «Run D. M. C.» зі Сполучених Штатів Америки.

Окремим пунктом програми виділено виступи переможців І Всеукраїнського благодійного дитячого фестивалю «Чорноморські ігри».

Чотири фестивальні дні виявилися вщерть наповненими різноманітними і надзвичайно цікавими та видовищними заходами. Відбулися змагання з повітроплавання, Таврійська вітрильна регата, Всеукраїнський легкоатлетичний турнір, карнавальне дійство вулицями Каховки. Фестивальна площа, велика та мала сцени, набережна міста й прилеглі вулиці стали практично осереддям фієсти для тисяч мешканців та гостей Таврійського краю.

А виїзд семінару екологічної академії до заповідника «Асканія-Нова» дасть новий поштовх у природоохоронній діяльності, що постійно наголошується організаторами фестивалю.

Голова оргкомітету «Таврійських ігор» Сергій Шкарупа (він же каховський міський голова) не приховує задоволення: до бюджету потрапляють значні суми завдяки інтенсивній діяльності інфраструктур обслуговування фестивалю.

Сьогодні пізно увечері на березі Каховського водосховища, на підмостках великої сцени буде оголошено імена переможців конкурсних програм. Змахне крилом «Жар-птиця» — хоча вручення знаменитого призу вже переросло в самостійну акцію і відбудеться в Києві в середині грудня нинішнього року. Імена переможців ми назвемо в наступних номерах газети.

Сергій ЗЛЕНКО.

Херсонська область.

Менше, але сильніше

Спорт

Першість України. Перша ліга. 1-й тур: **«Чорноморець» (Одеса) — «Буковина» (Чернівці)** — 6:0, 1000 глядачів. Гапон, 6, з пенальті, 60, Козакевич, 31, 78, Мокан, 33, Жабченко, 38. **«Металург» (Нікополь) — «Поділля» (Хмельницький)** — 3:2. 2500. Волков, 17, з пенальті, Шубін, 6:1, Ковальчук, 76 — Тимощук, 44, Мацук, 87. **«Торпедо» (Запоріжжя) — ФК «Львів»** — 2:1. 2000. Зубченко, 14, Сонін, 27 — Вільчинський, 52. У **ФК «Львів»** на 77-й хв. вилучено Леськіва, **«Шахтар-2» (Донецьк) — «Волинь» (Луцьк)** — 2:0. 1000. Матвєєв, 60, 70. **«Динамо-2» (Київ) — «Явір» (Краснопілля)** — 1:0. 3000. Онищенко, 67. **«Десна» (Чернігів) — «Нафтовик» (Охтирка)** — 2:1. 2000. Гахокія, 38, 47 —Продан, 89. **«Сталь» (Алчевськ) — «Поліграфтехніка» (Олександрія)** — 1:1. 4000. Плотників, 28 —Чернишенко, 82. На 60-й хв. Моргунов («С») не реалізував пенальті, а на 65-й хв. вилучено Чайку («С»). **«Шахтар» (Макіївка) — «Кремінь» (Кременчук)** —2:0. 2500. Браїла, 23, Барабаш, 71, з пенальті. **«Нива» (Вінниця) — ЦСКА-2 (Київ)** — 1:1. 3000. Зуб, 89, з пенальті — Поляруш, 30. **«Полісся» (Житомир) — ФК «Черкаси»** — 0:0. 2500.

З усіх дебютантів першої ліги найбільш вдало стартував «Чорноморець». Його найстійкіші прихильники безперечно порадили з результативності команди й залишали стадіон з упевненістю: будемо готуватися до повернення в еліту. Інакший настрій був у вболівальників запорізького «Торпедо». Вони і футболісти переконалися: легкої прогулянки не буде. Міцний середняк зі Львова не дозволив позбиткуватися над собою вихідцям з «вишки». Ще один претендент на підвищення — «Нива» — ледве уникнув поразки на власному полі з армійцями Києва. Серйозну заявку зробила «Поліграфтехніка», котра виборола нічию в Алчевську.

Звичайно, про справжню силу команд судити зарано. Але те, що боротьба за дві путівки до вищої ліги буде запекліша, ніж у минулому чемпіонаті, можна вже передбачити. Скорочення кількості команд у лізі лише посилить конкуренцію. І навіть багатоголева заявка «Чорноморця» на старті ще нічого не означає.

Учора команди першої ліги зіграли другий тур. Його результати — у завтрашньому номері газети.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

НА ПАМ'ЯТЬ ВІД РИМЛЯН ТА ОСМАНІВ

Знахідки

У древньому Херсонесі на висоті Безіменній українські та американські археологи знайшли сліди римської фортеці поблизу місця, де минулого літа на дні моря розшукали залишки храму античних часів.

Багатством древніх знахідок і чудовим станом їх збереження подивований професор археології Техаського університету Джозеф Картер, котрий чверть віку розкопував грецьку колонію Метаполіс в Італії.

Колекціям римських, грецьких, візантійських монет, кераміки, статуеток — понад 2 тисячі років. А оборонні споруди, вулиці, будинки завдяки археологам вимальовуються все чіткіше.

За словами генерального директора Національного заповідника «Херсонес» Леоніда Марченка, тут працюють професіонали, які завершують консервацію ще одного унікального об'єкта — античного маєтку в Юхариній балці.

Однак керівництво заповідника ще досі переконує Кабмін та адміністрацію Президента України у потребі створення унікального 200-гектарного археологічного парку, куди мріють приїхати знані археологи, а також туристи з багатьох країн.

А тим часом, коли проводили розкопку древньої церкви, археологи Сімферопольського держуніверситету знайшли старовинне кладовище. Сенсацією навіть для фахівців стали дві могили. Одна — саркофаг з муміфікованими залишками старого чоловіка. Друга — мумія молодшого християнина — також належить до часів Османської імперії.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

В. о. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197235.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Зам. 0311147.
12345 7890